

ROZPOZNÁVÁME TĚLO KRISTOVO?

CECIL duCILLE

(Konference v Nebrasce, listopad 2003)

Děkujeme ti, Bože, za tuto chvíli. Prosíme, pomaž uši, pomaž srdce svého lidu, abychom slyšeli. Abychom nebyli těmi, kdo mají uši, a neslyší, těmi, kdo mají oči, a nevidí. Dej, abychom slyšeli, viděli a rozpoznávali tělo Kristovo na zemi a že je to Kristus v Těle, který koná dílo na zemi. Pomoz nám, Pane, rozpoznat Krista. Amen.

Každý něco rozpoznává. Každý se něčemu poddává. Rozpoznejme v tuto chvíli Krista. Kristus je zde ve svém Těle. Rozpoznejme Krista v Těle. Když nerozpoznáte věci, které jsou před vámi, ty, které vidíte, nebudete moci rozpoznat věci nebeské. Jinými slovy, musíte rozpoznat přirozené. Musíte rozpoznat Krista jeden ve druhém. Amen.

Jsme dobře vycvičeni v tom, abychom rozpoznávali chyby druhých, d'ábly, které jedni v druhých vidíme. Něco vám řeknu: Kristus je daleko podstatnější ve vás, v Těle. Muži, začněte rozpoznávat Krista ve své ženě. Přestaňte kritizovat svou manželku. Přestaňte ji kritizovat za věci, které se vám na ní nelíbí a jsou špatné. Začněte v ní rozpoznávat Krista. Když začnete v někom, kdo dělá něco špatně, rozpoznávat Krista, Kristus povstane a d'ábla smete. Mluvíte o démonech a tím je pozdvihnete.

Nejsem si jist, zda chápete, co říkám. Nikdo z nás není dokonalý, neboť jsme dosud nebyli učiněni dokonalými. Máme ještě nějaké temné koutky, kde přežívají všelijací termiti a jim podobné věci. Budují ve vás své rodiny a užívají si, protože je neotravujete. Jsou těmi malými lištičkami, které povstávají, aby ničily vinici.¹ Když vám Bůh ukáže lištičku nebo termita, démona ve vašem bratrovi nebo sestře, otci, matce, příteli, kazateli, dává vám tím příležitost toho d'ábla zničit.

¹ Píseň 2:15 – „Zlapejte nám lišky, lišky maličké, ješto škodu dělají na vinicích, poněvadž vinice naše kvete.“

Jak ho zničíte? Když budete mít oko, které rozpoznává pouze démony, jste na tom dost bídně. Slyšíte mě? Oko, které má schopnost vidět démona, je oko, které má být stejně dobře schopné rozpoznat Boha. Když jste schopní rozeznat v člověku Ducha Božího, přijdete k němu a povzbudíte v něm Ducha slovy: „Amen, jsem požehnán Duchem Božím, který v tobě přebýval při chválách, když jsi hrál. Požehnalo mi, jak jsi řekl amen v Duchu. Jsem požehnán z toho, jak Duch Boží v tobě...“ Tím Duch Boží povstane a zničí démona, kterého jste v tom člověku rozpoznali. Amen, halelujah!

Měl jsem v úmyslu předat vám tohle Slovo včera večer, ale stala se chyba a dali mi špatnou letenku, takže letadla na sebe nenavazovala, tak jak měla. Zůstali jsme pět hodin v Houstonu, neměli jsme od rána ani pořádně co jíst. Ale to vše patřilo ke zkouškám, co na nás Bůh dopustil. Nedovolím, aby si ďábel připsal k dobru těch pět hodin, co jsme byli v Houstonu. Bůh otestoval naši sílu, víru, všechno, ale pravdou zůstává, že Bůh zasáhl a nedopustil, aby Mavis měla potíže se zažíváním. V noci dobře spala a dobře jsme si odpočinuli. Chvála Bohu.

Opravdu věříme, že Bůh v této době činí něco zvláštního. Něco mi o vás řekl a chci vám to prozradit. Amen. Otevřeme si knihu proroka Ezechiela. Víím, že o suchých kostech už jste slyšeli tisíckrát. Podívejme se na proroctví, které měl Ezechiel. Na to, co mu Bůh zjevil o církvi.

Často jste mě slyšeli mluvit o třech dimenzích, rozměrech („přirozeném“, „duchovním“ a „plnosti“). Bible je psaná ve třech rovinách. V Písmu čtu, že Bůh řekl Izraeli: „Učiním z vás královské kněžstvo, království kněží, svatý národ, lid zvláštní.“² Na jiném místě řekl: „Já v nich budu přebývat, budu se v nich procházet, budu skrze ně promlouvat a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.“³ Mluví se zde o Izraeli Starého zákona. Pak přišel Pavel, protože bratři nechápali rozdíl mezi Starým a Novým zákonem. Doufám, že vy tomu rozumíte. V době apoštola Pavla Petr a ostatní apoštolové nechápali rozdíl mezi Starou a Novou smlouvou. Že je to jeden rozměr Božího jednání, který Bůh

² Exodus 19:6 – „A vy budete mi království kněžské a národ svatý...“

Deuteronomium 14:2 – „Nebo lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému, a tebe vyvolil Hospodin, abys jemu byl za lid zvláštní ze všech národů, kteříž jsou na tváři země.“

³ Leviticus 26:12 – „A procházeti se budu mezi vámi, a budu Bohem vaším, a vy budete lidem mým.“

vezme, pozdvihne na další rovinu a pak jej znovu pozvedne na třetí rovinu. Takže Slovo, které Bůh mluvil v první rovině, bylo ve skutečnosti řečeno pro třetí rozměr. Amen.

Některá Slova, která Bůh mluvil, se nemohla na první rovině ani naplnit, nebylo to možné. „Učiním z vás královské kněžstvo, svatý národ, lid zvláštní.“ Kde jsou Židé dnes? Vypadá to, že by se tohle Slovo naplnilo mezi Židy? Rozumíte? Takže Pavel přišel, uchopil to Slovo v Duchu a předal ho církvi. Bůh (v 1. Petrově epištole 2:9) nazval církev svatým národem, královským kněžstvem, zvláštním lidem.

Když vezmete všechna Písma Starého zákona, naplní se v Novém. Písmo praví, že jsou naplněna v Kristu. Tady v Ezechieli se píše: „Já zasadím svého Ducha do vašich srdcí a vy budete mým lidem a já budu vaším Bohem.“⁴

Židé v sobě přesto nikdy neměli Ducha Božího. Kdo má v sobě Božího Ducha? Ježíš Kristus o letnicích vylil svého Ducha, a tím se začalo naplňovat proroctví z Ezechiela.

Takže jsme v 37. kapitole Ezechiela, budeme číst od 1. verše:

„Byla nade mnou ruka Hospodinova, a vyvedl mne Hospodin v duchu, a postavil mne u prostřed údolí, kteréž bylo plné kostí. I provedl mne skrz ně vůkol a vůkol, a aj, bylo jich velmi mnoho v tom údolí, a aj, byly velmi suché. I řekl mi: Synu člověčí, mohly-li by ožiti kosti tyto? I řekl jsem: Panovníče Hospodine, ty víš.“ (Ez 37:1-3)

Když se dívám na církev, na současnou církev, říkám si: „Můj Bože, jak se církev dostane z toho místa, kde jsme, tam, kde Ty pravíš, že budeme? Jak to uděláme?“ Tady to je. Tady je napsáno, jak se to stane. Bůh pošle tři prorocká slova; tady je první z nich:

„V tom řekl mi: Prorokuj o těch kostech a rci jim: Kostí suché, slyšte slovo Hospodinovo.“ (Ez 37:4)

⁴ Ezechiel 36:27,28 – „Ducha svého, pravím, dám do vnitřností vašich...a budete lidem mým, a já budu vaším Bohem.“

Ezechiel 11:19-20 – „Nebo dám jim srdce jedno, a Ducha nového dám do vnitřností vašich, a odejmu srdce kamenné z těla jejich, a dám jim srdce masité. Aby v ustanoveních mých chodili, a soudů mých ostříhali, a činili je. I budou lidem mým, a já budu jejich Bohem.“

Písmo praví, že spasení je „ze slyšení“.⁵ Ale odkud přichází slyšení? „Slyšení pak skrze slovo Boží.“ Ale jak mohou uslyšet bez kazatele? A jak mohou kázat, aniž by byli posláni?⁶

Jak ty suché kosti, které jsou tam venku, uslyší Boží slovo? Jak uslyší Boží slovo bez kazatele? A jak budou kázat, aniž by byli posláni? Tady přicházíte na řadu vy. Bůh řekl: „*A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdež přijde skonání.*“ (Mat 24:14)

Vy i já víme, že konec přichází. Ještě nemůže přijít, protože Bůh potřebuje kazatele, kteří by šli a kázali evangelium do všech končin země. Tady přichází řada na vás. Bůh nemůže svěřit kázání Božího slova nikomu jinému než tělu Kristovu. Slyšíte mě? Tělo Kristovo nemůže kázat, dokud nebude posláno. Amen! A nemůžete být posláni, pokud neodpovíte na zavržení. Musíte být připraveni. Bůh nepošle tlupu lidí, kteří spíše než živého Krista zjevují hříchy, který v nich přebývá.

Bůh vás potřebuje nyní! A v tom tkví ten problém. Dnes ráno pochopíte, co mi Bůh řekl. ON VÁS POTŘEBUJE NYNÍ! Bůh chce, abyste všechny ty melouchy, „vedlejšáky“, které jste dělali, všechny ty věci, o kterých jste se domnívali, že je musíte dělat, abyste přežili, abyste je opustili a následovali Ho.

Bůh poslal Eliáše, aby povolal Elizea.⁷ Všechno Elizeovo živobytí byl pluh a rukojeť, kterou se pluh ovládá. Byl orač. Oséval svou půdu, aby na ní něco vypěstoval, aby přežil. A když Eliáš přišel, co Elizeovi udělal? Řekněte mi, co mu udělal? Eliáš se ho dotkl, že? A Elizeus se zvedl a následoval Eliáše. Eliáš řekl: „Co jsem ti udělal, proč mne následuješ?“ Amen? „Proč mne následuješ?“

⁵ Římanům 10:17 – „Tedy víra z slyšení, slyšení pak skrze slovo Boží.“
Efezským 2:8 – „Nebo milostí spasení jste skrze víru, ...“

⁶ Římanům 10:15a – „A kterak kázati budou, jestliže nebudou posláni?“

⁷ I. Královská 19:16,19-21 – „Jéhu také syna Namsi pomažeš za krále nad Izraelem, a Elizea syna Safatova z Abelmechula pomažeš za proroka místo sebe. A tak odšed odtud, nalezl Elizea syna Safatova, an oře, a dvanáctero spřežení před ním, sám také byl při dvanáctém. A jda mimo něj Eliáš, uvrhl plášť svůj na něj. Kterýž zanechav volů, běžel za Eliášem a řekl: Prosím, nechť políbím otce svého a matky své, i půjdu za tebou. Jemuž řekl: Jdi, vrať se zase, nebo vidíš, coť jsem učinil. Navrátil se tedy od něho, a vzav pár volů, zabil je a dřívím z pluhu uvařil maso jejich, kteréž dal lidu, i jedli. A vstav, šel za Eliášem a přisluhoval jemu.“

To Elizeovi stačilo. Zabil svou krávu, rozštípal pluh, zapálil oheň, udělal oltář a tu krávu obětoval. Skoncoval s oráním jednou provždy! Přišlo nové povolání, nové období!

„Ezechielův chrám.“ Bůh mi dával Slovo o Ezechielově chrámu. Potřeboval bych vám to říct celé, ale v tuto chvíli vám jenom naznačím, o co jde. V chrámu, jak ho Bůh ukázal Ezechielovi, vás dovede na vnější nádvoří sedm schodů. Kolik schodů vás dovede na vnější nádvoří Mojžíšova stánku? Tak kolik, studenti? Kolik schodů vás dovede na vnější nádvoří stánku? Žádné schody tam nejsou! Stánek stojí na rovině. Amen. Když však vyjdete symbolických sedm schodů v Ezechielově chrámu neboli sedm zastavení u nábytku, dostanete se do svatyně svatých. A když se dostanete do svatyně svatých, jste v novém rozměru. Jste zpátky na nádvoří, ale je to jiné nádvoří. Na tohle nádvoří musíte dojít po osmi schodech⁸, je to nový začátek. Osm schodů, abyste se dostali na vnější nádvoří. (Sledujete mne? Jste tady? Moc mi nerozumíte, že? Kde jste? Pořád ještě přemýšlíte o hrnci, který jste nechali na plotně?) Nicméně, osmička je číslo nového počátku. A abyste se dostali do Ezechielova chrámu, musíte vyjít po osmi schodech. Není na rovině. Je vyvýšený. Bůh říká, že jsou lidé, kteří dojdou nového začátku – a já věřím, že Bůh nás teď volá k novému začátku. Řeknu vám proč. Ještě se k tomu dostanu, ale teď čtěme ještě kousek dál:

„V tom řekl mi: Prorokuj o těch kostech a rci jim: Kostí suché, slyšte slovo Hospodinovo. Toto praví Panovník Hospodin kostem těmto: Aj, já uvedu do vás ducha, abyste ožily. A dám na vás žily, a učiním, že zroste na vás maso, a otáhnu vás koží; dám, pravím, do vás ducha, abyste ožily, i zvíte, že já jsem Hospodin.“ (Ez 37:4-6)

Bůh vás povolává do nové dimenze života. K něčemu, co jste dosud nezakusili. Jsme spaseni a naplněni Duchem svatým. Ale dosud jsme nezakusili to, k čemu nás Bůh v tomto čase povolal.

Takže další krok: *„Tedy prorokoval jsem tak, jakž mi rozkázáno bylo...“ (Ez 37:7)*

⁸ Ezechiel 40:31, 34, 37 – „A síňce její jako síň zevnitřní, i palmy při veřejích jejích, též stupňů osm k vystupování k ní... Též síňce její při síni zevnitřní, a palmy při veřejích s obou stran, a osm stupňů k vystupování k ní... I veřejje její při síni zevnitřní a palmy při veřejích s obou stran, též osm stupňů k vystupování k ní.“

Pamatujte si, ta první část, kterou jsme četli, vám přesně říká, co se stane. A teď Bůh říká: „Prorokuj!“ To znamená, že Bůh má prorockou služebnost na svém místě. Aby Tělo mohlo ožít, musí být prorocká služba na místě.

„Tedy prorokoval jsem tak, jakž mi rozkázáno bylo. I stal se zvuk, když jsem já prorokoval, a aj, hřmot, když se přibližovaly kosti jedna k druhé.“ (Ez 37:7)

Věřím, že jste slyšeli první slovo proroctví. Že jste slyšeli první prorocké slovo, které způsobilo, že jste tady. Amen. Věřím však, že se zatím ty kosti nepřipojily k sobě navzájem. Zatím jste nenašli své místo v těle Kristově. Co by se stalo, kdyby se jeden článek prstu na noze spojil s prstem na ruce? Měli byste „nohoruku“. A jak by se vám líbilo, kdyby z nohy čouhal prst, který patří ruce? Rozumíte té deformaci, o které mluvím? Mluvím o deformacích, které se nesmí v těle Kristově objevit. To znamená, že cokoliv není na svém místě, je v nepořádku. Cokoliv není na svém místě v Těle, je „mimo“ Tělo.

Pro tohle učení o mně někteří začali tvrdit, že jsem příliš dogmatický. Ale jak můžete nebýt dogmatictí, když vám Bůh něco řekne? To mi povězte. Jsem přesvědčen, že je jeden Bůh. Jsem přesvědčen, že Bůh má jednu cestu, jednu církev a jeden plán. A když nejste na té cestě, když nejste součástí toho plánu, jste mimo. Mnozí z nás jsou mimo tělo Kristovo, a přitom si myslí, že jsou „in“. Bůh nám říká: „Staňte se součástí. Vstupte.“ Protože už je opravdu nejvyšší čas. Až vyprší, zůstanete venku.

Nemohu si pomoci, ale mám na mysli Slovo: „*I zavřínny jsou dvěře.*“ To je jediné takové Slovo, které vidím v Bibli.

„Bláznivé pak opatrným řekly: Udělte nám oleje svého, nebo lampy naše hasnou. I odpověděly ty opatrné, řkouce: Aby se snad nám i vám nedostalo. Jděte raději k prodavačům, a kupte sobě. A když odešly kupovati, přišel ženich, a které hotovy byly, vešly s ním na svatbu. I zavřínny jsou dvěře.“ (Mat 25:8-10)

Někteří lidé zůstali uvnitř a někteří vně. V této chvíli je vaší zodpovědností se rozhodnout, zda budete zavřeni uvnitř, nebo venku. Kde budete vy?

Spousta lidí si myslí, že má na výběr. Nemáte možnost volby! Nevím, zda jste mě slyšeli. Myslíte si: „Je to jenom bratr Cecil, který tady povídá.“ Raději si ale ověřte, zda to říká bratr Cecil nebo zda tak praví Pán. Mám totiž s Bohem takovou smlouvu, že nebudu říkat nic, co mi On neřekl. Mám smlouvu s Bohem a poslyšte, já mohu udělat chybu. Když však udělám chybu, musíte mi to říct, protože to nevím. Rozumíte?

Budete zavřeni buď venku, nebo uvnitř, protože nyní je čas, kdy Bůh volá ty, které povolal, aby zaujali svá místa. **NAJDI SI SVŮJ KLOUB! PROTOŽE TĚLO JE SPOJOVÁNO KLOUB KE KLOUBU.**

Pokud máte fungovat jako noha, pak musíte stát na místě, pro které vás Bůh stvořil. Když jste paže, budete muset být na místě, kam patří paže. V žádném případě si nemůžete říct: „No, mně se tihle lidé nelíbí...“ a jít někam jinam. Pokud tohle říkáte, nerozpoznali jste tělo Kristovo. Musíte rozpoznávat tělo Kristovo a musíte říct: „Toto je tělo Kristovo, tady chci být.“ Nezávisle na tom, co udělají, nehledě na to, co se s vámi stane, musíte jasně vědět, že jste pevně zakořeněni do těla Kristova. Amen.

Mluvíme o suchých kostech, pojďme dál.

„I viděl jsem, a aj, žily a maso na nich se ukázalo, i koží potaženy byly po vrchu, ale ducha žádného nebylo v nich.“ (Ez 37:8)

Co je to za tělo? Mrtvola. Co byl Adam, než do něj Bůh dechl? Mrtvola, kus hlíny. Slyšeli jste první prorocké slovo, slyšíte druhé prorocké slovo a jste v tomhle Těle, ale to Tělo je pořád ještě mrtvé. Ještě je mu něčeho třeba. Promluvil tedy třetí prorocké slovo.

„I řekl mi: prorokuj k duchu, prorokuj, synu člověčí, a rci duchu: Takto praví Panovník Hospodin: Ode čtyř větrů přid', duchu, a věj na tyto zmordované, ať oživou. Tedy prorokoval jsem, jakž mi rozkázal. I všel do nich duch, a ožili, a postavili se na nohách svých, zástup velmi veliký.“ (Ez 37:9-10)

Mluvíme zde o Boží armádě.⁹ Jsme v této Boží armádě? Jsme tou obrovskou armádou – zástupem velmi velikým? Podívejme se na to znova:

⁹ Pozn. překl.: Bible King James Version překládá „armáda“, Bible kralická „zástup“.

„I řekl mi: prorokuj k duchu, prorokuj, synu člověčí, a rci duchu:...”

A řekl: *„I řekl mi: prorokuj k duchu, prorokuj, synu člověčí, a rci duchu: Takto praví Panovník Hospodin: Ode čtyř větrů příd', duchu, a věj na tyto zmordované, **at' ožívou.**“ (Ez 37:9)*

Všimli jste si, že je nazývá zmordovanými? Říká jim zmordovaní. Předtím to byla jen těla bez dechu, ale teď o nich říká, že jsou zmordovaní. To znamená, že nepřítel vás zmordoval. Nejste živí, přesto že vás Bůh povolal k životu. Bůh vás povolal k životu, Bůh vám dal život, ale nejste naživu. Proč nejste živí? Protože nefungujete jako začleněná součást těla Kristova. Je to velmi jednoduché: pokud fungujete jako začleněná součást těla Kristova, budete živí. Ale ti, kteří nefungují jako součást těla Kristova, naživu nejsou.

Tělo Kristovo má tiché údy. Tiché údy! Tiché údy jsou bojovníci na modlitbách. Jsou to lidé, kteří ovládají okolnosti, které ovlivňují celé Tělo. To jste nevěděli? Dám vám příklad: Právě teď máme armádu v Iráku a v Afghánistánu a tato armáda stojí tváří v tvář muslimům. Tihle muslimové se modlí pětkrát denně a modlí se v jednotě. Mají určený čas, kdy se všichni najednou modlí. Vzpomínám si, jak jsem byl na letišti v Londýně. Čekali jsme, až nastoupíme do letadla. A přišel nějaký člověk, vytáhl kobereček a s celou svojí rodinou poklekl a začali se modlit. Když se modlíte pětkrát denně a nemodlíte se k všemohoucímu Bohu, ke komu se modlíte? Kdo vyslyší vaše modlitby? Kdysi jsem si myslel, že ti lidé jsou hloupí. Zjistil jsem však, že hloupí nejsou. Zjistil jsem, že mají d'ábla, který odpovídá na jejich modlitby.

Nevím, zda jste si všimli, co se stalo během měsíce ramadán. Během měsíce ramadán přišlo o život víc amerických vojáků než za kterýkoli jiný měsíc! Protože muslimové se modlili, zatímco křesťané spali! Když se modlí, dávají svou sílu d'áblu. Pamatujte, že d'ábel nemá žádnou autoritu, kromě té, kterou mu dáme. Oni dávají svou sílu d'áblům a démonům a nevědí o tom. Někteří z nich jsou nevinní a jen se modlí, protože tak byli vyučeni. Ale my jsme občas vinni, když nepovstaneme, abychom se modlili, a tím zastavili mocnosti temnoty.

Bible říká, že přijde čas, kdy anděl řekne: „Rozvaž ty čtyři duchy, kteří jsou svázáni u řeky Eufkrat!“¹⁰ Od řeky Eufkrat budou uvolněni čtyři d'áblové. Řekněte mi, proč by na nás Bůh vypouštěl d'ábly? Protože Bůh nám dal moc nad nimi zvítězit! A ať už tu moc použijete, nebo ne, jsou uvolněni. Amen. Jsou uvolněni. Byli uvolněni 11. září 2001. S číslem 11 je spojeno příliš mnoho náhod. Nevidíte to? Kdybychom měli oči dokořán otevřené, vyčetli bychom z Písma, co se stane ve chvíli, kdy ti duchové budou rozvázáni u řeky Eufkratu. Můj Bože!

„Tedy šestý anděl zatroubil, i slyšel jsem hlas jeden ze čtyř rohů oltáře zlatého, kterýž jest před obličejem Božím, řkoucí šestému andělu, kterýž měl troubu: Rozvěž ty čtyři anděly, kteříž jsou u vězení při veliké řece Eufrates.“ (Zj 9:13-14)

Ano, tam, kde pramení Eufkrat, je kolébka islámu. Je to místo zrození lidstva, tam, kde Bůh měl svou zahradu Eden. Tam Adam padl a satan slavil své první vítězství. To je to místo! Dábel se vždy vrací na místo, kde vyhrál. A právě tam, na březích Eufkratu, teď stojí naši vojáci. Neuvědomují si, že bojují proti duchovnímu nepříteli, a ne proti člověku. Halelujah.

Saddam Hussein, Mullah Omar, Ben Ladin, ti všichni jsou závislí na těch duchách, aby zůstali skryti a nepřišli o život. Když se budete modlit, budou odhaleni!¹¹ Neboť my máme moc svrhnout království temnoty. Ta moc nám byla dána, a proto to Bůh dopouští. Pokud tu moc nechcete použít, budiž. Ale poneseš důsledky. Halelujah.

Ode čtyř větrů přid', duchu, a věj na tyto zmordované, at' oživou.“ (Ez 37:9)

„Dechni na ně, Bože Hospodine, aby mohli obžít! Amen! Aby uviděli, co mají vidět, aby uslyšeli, co mají slyšet, aby mohli mluvit, to co mají mluvit, aby Bůh všemohoucí mohl působit skrze lid.“

Nechápete? PŘIŠEL ČAS! Když Bůh skrze vás může konat mocné věci, d'ábel také může konat mocné věci skrze své lidi.

¹⁰ Zjevení 9:14 – „jak řekl šestému andělu, který měl polnici: „Rozvaž ty čtyři anděly, kteří jsou svázáni u veliké řeky Eufkrat!““ (NBK)

¹¹ Pozn.: Saddam Hussein byl 13.12.2003 nalezen a zajat americkými vojáky, čímž se naplnilo toto proroctví.

DOBA, VE KTERÉ ŽIJEME, JE ČAS, KDY JSME DOŠLI NA MÍSTO, KDE MUSÍ NASTAT NOVÝ ZAČÁTEK V TĚLE. JINAK BŮH ZAVRHNE TY, KTERÍ NEPŘIJDOU, A PROBUDÍ KAMENÍ, ABY MU VZDALO CHVÁLU!¹²

Bůh vyjde ven do temnoty a přivede je. Dnes ráno jsem přemýšlel o vizi, kterou mi Bůh dal ještě jako mladíkovi. Ukázal mi celý můj život a ukázal mi, co se má stát. Až na konec, když jsem přinesl jídlo do domu. Venku stála nevěsta. Prošel jsem kolem ní a vešel do kuchyně. Víte, kdo byl v kuchyni? Víte, kdo tam stál a jako první se natáhl po tom batohu s jídlem a otevřel ho? Byla to žena, o které jsem věděl, že je žena volných mravů. **BŮH VYJDE VEN A POVOLÁ NEVĚSTKY A PŘIVEDE JE DO KRÁLOVSTVÍ. A VYNECHÁ NĚKTERÉ Z NÁS, PROTOŽE JEN BLOUMÁME KOLEM!**

„Tedy řekl služebníkům svým: Svatba zajisté hotova jest, ale ti, kteříž pozváni byli, nebyli hodni. Protož jděte na rozcestí, a kteréž koli naleznete, zovtež na svatbu. I vyšedše služebníci ti na cesty, shromáždili všecky, kteréž koli našli, zlé i dobré. A naplněna jest svatba hodovníky.“
(Mat 22:8-10)

Potřebujeme rozumět tomu, co děláme! Potřebujeme porozumět, že dech Hospodinův na nás dýchá, aby nám dal život, který potřebujeme. Potřebujeme uši! Potřebujeme oči! Potřebujeme cit a schopnost rozeznání. Bible říká: Pokud nerozpoznáváme tělo Kristovo, někteří mezi námi umírají. Umírají, protože nerozpoznávají tělo Kristovo.¹³

Říká se: „Dechni svým dechem...“ Takže potřebujeme proroky. Takže potřebujeme proroky, kteří prorokují Boží slovo. Kteří jsou schopní přinést dech života našim uším a očím a srdcím a duším.

Projděme si Bibli a vizme Boží plán pro nás. Pojd'me do epištoly Efezským. Poslechněte si, co se v Efezským říká. Upřímně věřím, že většina z nás epištolu Efezským ještě neslyšela. Když vám to budu číst, řekněte mi, jestli jste to už někdy slyšeli. Efezským 4. kapitola. Ani bych

¹² Matouš 3:9 – „A nemyslete, že můžete říkati sami u sebe: Otce máme Abrahama. Neboť pravím vám, že může Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi.“

¹³ I. Korintským 11:30-31 – „Protož mezi vámi jsou mnozí mdlí a nemocní, a spí mnozí. Ješto kdybychom se sami rozsuzovali, nebyli bychom souzeni.“

nemusel říkat, že se jedná o čtvrtou kapitolu, protože vás tam „beru“ tak často, že určitě víte, co chci citovat.

„Prosím tedy vás já (Pavel) vězeň v Pánu, abyste chodili tak, jakž hodné jest na to povolání, kterýmž povolání jste.“ (Ef 4:1)

SNAŽNĚ PROSÍM, ABYSTE CHODILI HODNI TOHO, CO V SOBĚ MÁTE, TOHO, PROČ SE K VÁM BŮH NATÁHL SE SVÝM ŽIVOTEM. CHOĎTE HODNI TOHO POVOLÁNÍ!

Nazval to povoláním, ne žádným „vedlejším úvazkem“. To znamená, že je to vaše **životní** dílo. Nechte, aby vám to došlo. Co máte v sobě, je ta svěřená práce, ten celoživotní úkol. Bůh z vás neudělal tesaře, oráče, zedníky nebo co jste. Bůh z vás učinil Boží **syny**, abyste mohli přinést Boží království spícímu světu. Jinými slovy, mějme ode dneška na paměti, že je to vzhledem k našemu přirozenému „vedlejšáku“ naše hlavní povolání. Amen? Přiznejte si, že melouchaříte. Řekněte to. „ANO, VÍM, ŽE PRACUJI NA VEDLEJŠÍ ÚVAZEK.“ Řekněte to.

Víte přece, co to je melouch nebo „vedlejšák“? Je to práce, kterou děláte a která není vaším plným zaměstnáním. Řekněme, že jste zdravotní sestra a nedostáváte za svou práci dost peněz, a proto ve svém volném čase začnete prostírat stoly v restauraci, abyste si zvýšili příjem. To prostírání stolů je „vedlejšák“. Naše hlavní zaměstnání je něco, čemu jsme se vyučili. Někteří z nás jdou na vysokou školu, naučí se to či ono, vynakládáme úsilí, aby z nás něco bylo, a najednou přijde Bůh a řekne: „Synu, tohle všechno je vedlejší, to skutečné povolání je to, které jsem ti vložil do srdce já.“ Tak co, můžete na to říct amen? Amen. Cítíte to tak?

Jinými slovy, tohle je „NOVÉ“ uvědomění, k němuž vás Bůh pozvedá, abyste porozuměli, že vaše **hlavní** práce na tomto světě je, abyste se zapojili do těla Kristova a v tomto čase činili Boží vůli. A pak se to stane klíčovým. A NEZADRŽITELNÝM. To znamená, že už to pak budete „**muset**“ dělat. Už to nezastavíte, prostě to budete muset neodkladně udělat a považovat všechno ostatní za „vedlejšák“. Halelujah!

Všimli jste si, že jsem vám neřekl, že máte přestat dělat melouchy? Ale říkám vám, že „vedlejšáky“ jsou něco, co dřív nebo později musíte přestat dělat. Zvláště, když ta druhá práce, ta „**skutečná**“ práce, vyžaduje vaši přítomnost. Amen, Ježíši.

Poslyšte, neříkám vám tohle poselství, protože jsem si ho nastudoval, ale protože mi Bůh řekl, abych vám to řekl. Takže k vám mluví **Bůh**. Přestože používám svůj jazyk, svůj způsob vyjadřování, abych vám to poselství předal, jeho podstata je Bůh.

Říká se tam: „Slyšte slovo Hospodinovo...!“ Halelujah!

Takže pojďme pokračovat v Efezským:

„*Se vší pokorou, tichostí, i s snášenlivostí, snášejíce se vespolek v lásce,*“ (Ef 4:2)

Nemyslete si, že jste kdovíjak úžasní! Co Bible říká o vyvýšeném člověku?

Člověk nízce o sobě smýšlející je marnost. Když si myslíte, že máte malou hodnotu, že jste chudinkové, to je marnost.¹⁴ Chtěli byste totiž být králové, proto si to myslíte. Když se cítíte méněcenní, „nic nejsem, já chudák“, to je marnost. Písmo říká, že je to marnost.

Bůh dále říká, že „vysoké o sobě smýšlení“ je lež. Myslíte si o někom, že je vyvýšený? Jestli tomu věříte, je to lež. Není o nic výš než vy. Chápete?

Písmo říká:

„*Se vší pokorou, tichostí i snášenlivostí ... usilujíce zachovávati jednotu Ducha v svazku pokoje.*“ (Ef 4:3)

Víte, co to znamená „usilujíce“? To znamená, že se pilně snažím z celého srdce. Amen? Takže by to bylo: „Pilně se snažíce ... *zachovávati jednotu Ducha v svazku pokoje.*”

Co to znamená? To znamená, že to je něco, co se snažíte udržet nezávisle na tom, co vám kdo udělá. Někdo vám něco udělá a je to těžké, bolí to, a vy si myslíte, že jste v právu. Mohli byste odpovědět tomu člověku od plic a zatočit s ním, ale namísto toho zavřete ústa. Protože kdybyste mu tak odpověděli, vrazíte mezi sebe a toho člověka klín. Bůh však praví: „Nevrážej klín mezi sebe a svého bratra.“ Rozumíte? Když mezi sebe vrazíte klín, způsobíte rozdělení ducha. Amen.

¹⁴ Žalm 62:10 – „Člověk nízko postavený je marnost a člověk vysoko postavený je lež.“ (překl. KJV)

Podobně, jako jsem vám vyprávěl o tom bratrovi, který mi volával v kteroukoli noční hodinu. Někdy jsem sotva usnul, crrrr, zazvonil telefon! Ten bratr byl opilý, říkal všechny možné bláboly a já to musel poslouchat. Něco mi v duchu říkalo: „I když trpíš, vydrž to! Neodbývej ho. Neříkej, ať už ti v noci nevolá.“ A tenhle bratr mi takto volával několik let. Jednoho dne mi však zavolaal a tehdy to k něčemu vedlo. Duch Boží ho zasáhl a vysvobodil ho! Halelujah! Rozumíte?

„... i s snášelivostí, snášejíce se vespolek v lásce.“

Lépe je snášet než mluvit! Říkáte si: „Musím přece mluvit pravdu!“ Poslouchejte, **neexistuje** pravda, která neoslaví Hospodina! Někdy zase cítíte, že musíte říct pravdu, že někomu musíte odpovědět. Je to tak? Někdo přijde a ptá se vás na vaše soukromí. „Co je ti po tom?“ Nebo ne? První otázka, na kterou byste si měli odpovědět: „Proč se ptá na mé soukromí, k čemu to chce vědět?“ Jenom způsobí potíže. Je to léčka! „Ne, nic ti nepovím!“

Jednou se ptali Ježíše, je-li Syn Boží. A On odpověděl: „Dobře, křest Janův byl z Boha, nebo ne?“ Uvědomte si. Ptali se Ho: „Jsi Boží Syn?“ Kázal celou dobu, že je Syn Boží, ale oni to chtěli slyšet z Jeho úst, aby to mohli zaznamenat, aby Ho pak mohli pronásledovat. Takže se Ho ptali: „Jsi Syn Boží? Jsi Kristus?“ On jim odpověděl: „Něco vám řeknu: Byl křest Janův z Boha, nebo z lidí? Když mi to řeknete, i já vám odpovím.“ Nemohli Mu odpovědět a On jim řekl: „Ani já vám nepovím.“ Rozumíte, co říkám? Pravda oslavuje Boha. To, co je v tu chvíli fakticky „pravda“, ještě nemusí vzdávat Bohu čest. Ti, kteří vás chtějí podvést, od vás někdy očekávají, že jim pomůžete činit zlo. Tím, že jim řeknete něco o sobě nebo o někom jiném. Nějakou hanbu nebo ostudu, která však může být fakticky „pravda“

Manue se zeptal anděla: „Jak se jmenuješ?“ V té otázce byla léčka. Anděl mu odpověděl: „Vidíš, že ti nechci říct své jméno, tak proč se ptáš?“ Víš, že ti nechci říct o tom, co dělám, tak proč se ptáš? Amen! Snažte se, namáhejte se, je lepší, aby vás to bolelo, je lepší, když poteče krev, abyste mezi sebou zachovali jednotu Ducha. Amen?

Lidská převrácenost způsobila, že člověk by uctíval anděly, kdyby znal jejich jména. V Písmu jsou uvedena pouze dvě jména andělů a církve jim nadělaly kaple a zvelebily je. Proto se Boží andělé (s výjimkou

Michaela a Gabriela) nepředstavují. To měl Manue vědět. On však toho anděla chtěl vyzkoušet. Pojďme zpět do Efezským.

„Jedno jest tělo, a jeden Duch, jakož i povolání jste v jedné naději povolání svého.“ (Ef 4:4)

Poslouchejte, bude se Duch Boží ve mně hádat nebo mít problém s Duchem Božím, který je ve vás? Když mám tedy s někým z vás problém, kdo má s kým nesnáz? Něco ve mně, co je špatné, má problém s něčím špatným, co je ve vás. Nebo je to něco špatného ve mně, co má problém s něčím dobrým ve vás. Když ďábel pracuje, měli bychom to rozeznat. **Nemůžeš** mít problém s Božím dítětem, pokud jsi v Pánu!

Boží dítě přijde a kop! Nakopne mě! Hodně mě nakopne. Pokud s ním mám problém, protože mě nakopl, tak ten kopanec se ve mně dotkl ducha, který není Boží. Poslední člověk, který mě nakopl, mě nakopl, zrovna když jsem se za něj modlil, aby mohl rozeznat, že kope do syna Božího. Ne, že bych byl dokonalý, ale právě v tu chvíli na mě padlo kousek dokonalosti. Rozumějte, Bůh příkrývá, ochrání vás před některými věcmi, které by se vám mohly stát, protože ví, že byste v nich neobstáli. Ale v tu chvíli jsem se postil a modlil jsem se a Bůh mi otevřel oči, abych viděl. Když mě ten člověk kopl, dělal jsem, že nic necítím. Vyběhl odtamtud a v tu ránu byl zpátky a nakopl mě znovu, celkem mi dal tři kopance, a abych byl upřímný, myslím, že jsem to opravdu necítil. Kopl mě do holeně, ale necítil jsem to. Nic mi to neudělalo – Bůh mě ochránil! Halelujah. Takže verš 4:

„Jedno jest tělo, a jeden Duch, jakož i povolání jste v jedné naději povolání svého.“

Je jen jeden Bůh, bratři. Jeden Kristus! Jedno Tělo! Není to zvláštní, že je tolik církví, ale jenom jedno Tělo? Tolik lidí věří, že právě ONI jsou v těle Kristově. Měli jsme skupinu, která si říkala Tělo. Bylo nás na tisíce. Tělo. Každý si myslel, že když patří k téhle skupině, je v Těle Kristově. Stačí, když bude poslouchat „prognostiky“, kteří jsou v té skupině. Říkám „prognostiky“, protože když jste měli vizi, přednesli jste ji, a ti, kteří vykládali vize, ji vyložili, a vy jste se museli zařídit podle toho, co řekli. Byla to manipulace uprostřed Božího díla. Lidé se toho zmocnili a celé to řídili. A víte, co se stalo? Mnozí z nich zahynuli při haváriích a tak podobně.

Je JEDNO TĚLO. Kde jste vy? Víte, že než dnes skončíme, přijdete na to, kde jste? A není ostuda, když zjistíte, že jste mimo Tělo. Jediné, co je třeba, zařadit se do řady v Kristu.

„Jeden Pán, jedna víra, jeden křest.“ (Ef 4:5)

Řekněme si ten verš všichni nahlas: *„Jeden Pán, jedna víra, jeden křest.“* Víte, co jsme teď udělali? Vyznali jsme svými ústy, že vy a já máme jednoho Pána, máme jednu víru a jeden křest. Smrt, pohřeb a vzkříšení, a to všechno v Kristu.

„A ušima svýma slýchati slovo tobě po zadu řkoucích: Toť jest ta cesta. Chodte po ní, buď že byste se napravo neb nalevo uchýlili.“ (Iz 30:21)

Nemáme, kam bychom šli! Není kam jít! Nevím, zda to chápete, ale Bůh vás „zajal“. Obrátíte-li se doprava, jdete špatně, obrátíte-li se doleva, zase špatně. A když se rozhodnete neotáčet se, zase je to špatně. Jeden křest. To je ta cesta. Jděte po ní! Nemáte, kam jinam byste šli.

Víte, už o tom dřív kázalo mnoho lidí, ale používali to ke svým vlastním cílům. Amen? To znamená, že vůbec nešlo o tělo Kristovo. Protože Kristus je v Těle a já vám řeknu, jak tělo Kristovo funguje a jak poznáte, zda jste v těle Kristově, či nikoli.

„Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, kterýž jest nade všechno, a skrze všechno, i ve všech vás.“ (Ef 4:5-6)

Je to ten samý Bůh ve vás a ten samý Bůh ve mně. Stejná síla či energie je v žárovce, je ve videokameře a je v ozvučení. Jak to, že se reproduktory nerozsvítí? Jak je to možné? Když je to stejná energie, možná by se ty reproduktory měly rozsvítit nebo by měla kamera začít vydávat zvuky. Jsou to **rozdílné** nástroje, vyrobené k **rozdílným** účelům, a když se do nich dostane energie, dělají svou práci. Dělají to, k čemu jsou určeny. Stejně je to s vámi! Amen! Moc aktivuje Krista ve vás. A Kristus ve vás vykoná to, k čemu vás Bůh určil, abyste dělali.

Máte doma něco na čištění podlah? Vysavač? Někteří jste vysavače, ne? Když vás popadne Boží energie, vysajete všechno smetí v místnosti. Je to tak? A zatím někdo vaří jídlo. Když na vás přijde moc, tak se „rozpálíte“. Lednice, stejná energie, ale chladí. Žehlička – pálí. Pusťte energii do ledničky – chladí. Není to s námi stejné? Každá věc dělá to, k čemu

byla vyrobena, a takovým způsobem funguje domácnost. Ale co kdyby lednička chtěla být sporákem? Všechno jídlo by se vám zkazilo. Ne? Já jsem lednice a kdyby sporák chtěl být lednicí, nic by se vám nepovedlo uvařit. A celá domácnost by byla vzhůru nohama.

Bůh svolává Tělo dohromady! Věděli jste, že přijde čas, kdy Bůh přivede Tělo dohromady, kdy přijde na scénu Ezechielův chrám. Bůh říká: „Ten čas nastal! Už si nemůžete dělat, co vás napadne.“ Halelujah. Mluvím k dětem, mluvím k dospělým, mluvím ke starcům, to znamená, že to říkám sám sobě. **UŽ SI VÍCE NEMŮŽETE DĚLAT, CO SE VÁM ZACHCE!** Viděl jsem malé děti, jak povstaly a činily Boží vůli uprostřed shromáždění, a shromáždění muselo zmlknout, když Bůh mluvil skrze dvanáctiletou dívku.

Ten čas přišel. Někdo z vás si řekne: „Jsem jenom žena.“ Radím vám, zanechte své ženství venku, vejděte do domu Božího a staňte se Božími syny. Chápete? Vím, že některé z vás teď napadají mylné představy, ale jak vám mám pomoci? Hospodin Bůh řekl, že ženy nesmějí vstoupit do svatyně, tím spíše nemohly vstoupit do svatyně svatých. Žena nikdy nevstoupila do svatyně svatých. Víte, co to znamená? Myslíte, že šlo o diskriminaci žen? Ne! To říkejte těm, kteří jsou na nádvoří. Ženy jsou na nádvoří, ve svatyni nejsou **žádné** ženy. Když totiž vstoupíte do svatyně, ztratíte své ženství. Stanete se funkční částí Těla! Rozumíte mi? Bůh chce, abyste fungovaly jako Boží synové, nechce, abyste měly vyryto v mysli, že jste ženy. Chce, abyste fungovaly, jak bude Bůh potřebovat.

Vídám v televizi, jak některé ženy kážou. Zvláště jedna, co jsem viděl, měla ostříhanou hlavu. Vypadala jako já. Ne, že by měla pleš, ale byla ostříhaná nakrátko. Chápete? Není ženou, a není ani mužem, co je tedy zač? Vzhledem k Bohu a vzhledem k církvi není ničím. Zapřela své povolání v Bohu a snaží se být mužem, učitelem, vedoucím, šéfem nad mnohými, a to není to, k čemu ji Bůh učinil. Bůh jí to postavení nedal. Její práce je naprostá marnost. Víte, pro vás je mnohem lehčí přemýšlet nad tím, jak někdo jiný dělá věci špatně, než přemýšlet nad vlastními nedostatky. ☺ Tak vám tu povídám o všech těch pochybeních druhých lidí, a vy si najednou uvědomíte, že vlastně mluvím o vás. ☺ Amen.

A teď pozor – Bůh nechce ani žádné muže... Mysleli jste, že budu mluvit o ženách, že? ☺ Bůh nechce, aby přišel muž a byl mužem v Jeho církvi. „Synové“ Boží jsou ve svém chování jiní než muži fungující jako

muži. Není to těžké k pochopení? Fungovat jako muž na Božím díle je Bohu ohavností. Je třeba, abyste fungovali, tak jak chce Bůh, abyste fungovali. Když vás Bůh pomaže, abyste fungovali v určité oblasti, chce abyste fungovali **v té** oblasti. Nechce po vás, abyste fungovali v žádné jiné oblasti.

„Ale jednomu každému z nás dána jest milost podle míry obdarování Kristova.“ (Ef 4:7)

Byla vám dána milost, abyste fungovali podle míry obdarování Kristova. Doma jste žena. Muž chce mít doma ženu. Víte, pohybujete se na několika rovinách. Doma, ve vaší domácnosti, musíte být ženou. Musíte být dobrou ženou. Musíte se umět postarat o domácnost, starat se o děti, musíte vědět, co máte dělat u vás doma. Ale když přijde na Boží dílo (a možná to bude právě ve vašem domě, na tom nezáleží), budete fungovat jako Boží služebník podle Božích pokynů. Nezapýváte se věcmi typu: Já chudák, vždyť jsem ženská, copak tohle můžu dělat? Děláte, co vám Duch praví, abyste dělaly, a jestli jste mimo, ať vás církev napraví. Když uvidím, že děláte něco, co není z Boha, opravím vás. A když církev vidí, že já dělám chybu, církev mě napraví. Protože jako Tělo se musíme hýbat DUCHEM, NE SAMI ZE SEBE. Ne skrze naši přirozenost, skrze to, co je nám vlastní, ale skrze Ducha živého Boha! Bůh říká, že stejný Duch je v ruce jako v noze. Dobrá, půjdeme dál.

„Protož dí: Vstoupiv na výsost, jaté vedl vězně, a dal dary lidem.“ (Ef 4:8)

Bratři, dovolte mi říct, že v této budově není nikdo, komu by nebyly dány Boží dary. Kdo je ten nejmenší tady? Tohle je ten nejmenší? Poslyšte, tomuhle dítěti byly dány určité Boží dary a pokud budete dávat pozor, všimnete si darů, které to dítě od narození má. Budete-li ho bedlivě pozorovat, starat se o něj, koupat ho, mluvit s ním, uvidíte ten Boží dar a začnete v dítěti ten dar rozvíjet. Amen. Bůh řekl, že každá duše byla obdarována Duchem Božím.

„Ale to, že vstoupil, co jest, jediné že i sstoupil prvé do nejnižších stran země? Ten pak, kterýž sstoupil, onť jest, kterýž i vstoupil vysoko nade všecka nebesa, aby naplnil všecko.“ (Ef 4:9-10)

Tady se mluví o Kristu, jak zemřel, šel do pekla, jak vzal naše hříchy, zaplatil náš dluh a zanechal nás bez dluhu před Bohem. A pak vstal z mrtvých, aby byl naším Pánem a Králem a dal dary všem lidem.

Verš 11. budeme číst v kontextu toho, že Bůh dal dary všem lidem.

„A onť dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele.“ (Ef 4:11)

„A onť dal některé zajisté apoštoly...“ Někomu dal dar apoštolství. Jaký to má význam? Slovo apoštol je překladem řeckého slova „apostolos“. To mluví o tom, být vyslaný. Bůh dal některým lidem apoštolský dar a vyslal je, aby obohatili Tělo.

Chtěl bych, abyste si teď vybavili mé obrázky. Děti, už jste viděly obrázky stánku? Jak tam stojí rovně ty desky a za nimi vedou tyče? Tyč uprostřed drží desky pěkně v řadě. Stánek je obdélníková stavba. Má dvacet desek, každá je široká jeden a půl lokte a vysoká dvacet loket.

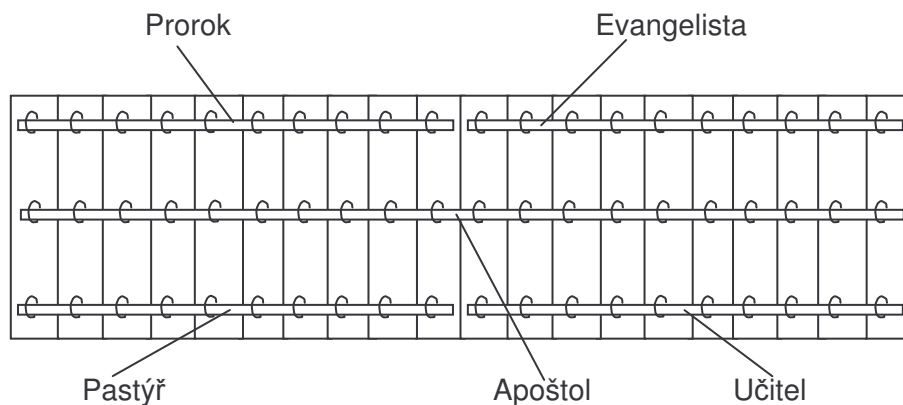
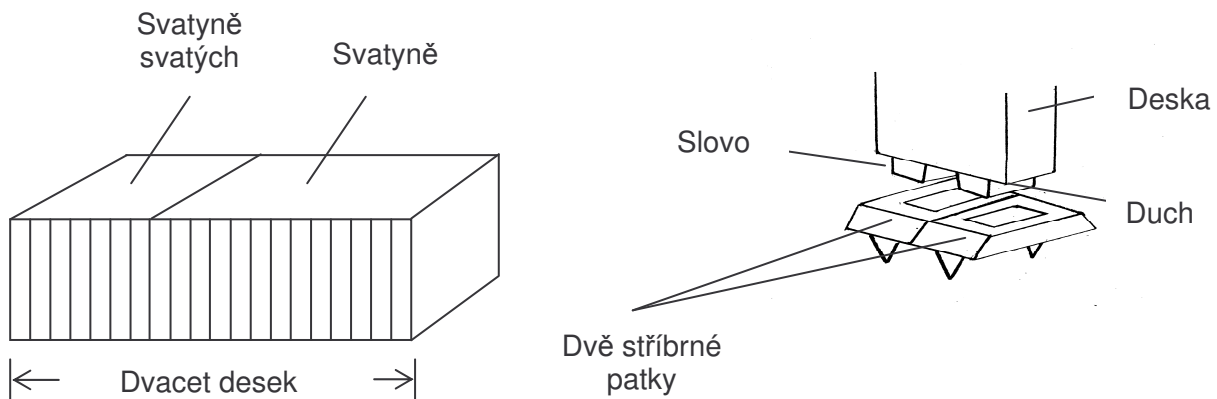
Každá deska má tři kruhy, něco jako prsteny. Jeden prsten je nahoře, jeden dole a jeden uprostřed. Ty prsteny jsou vyrobeny ze zlata, vystupují z desky, a každá z desek je také pokryta zlatem, takže vypadá jako veliký kus zlata. Nikde není vidět dřevo. Každá deska stojí vzpřímeně a dole je připevněná – má dvě nohy zapuštěné do dvou stříbrných patek. Deska tedy stojí na dvou nohách a skrze všechny tři prsteny prochází tyč. Dvě nohy reprezentují „Slovo“ a „Ducha“. Jedna tyč je dlouhá třicet loket a prochází prostředními prsteny všech dvaceti desek. Každá deska je zakotvená ve stříbrných patkách, které jsou zapuštěny do země (stříbro znamená vykoupení).

Desky znamenají lidskost. Zlato, které desky přikrývá, reprezentuje Boží přirozenost. Takže vidíme ten význam, že člověk je zakotven ve vykoupení (stříbro), pokryt Božím charakterem (zlato) a jeho lidskost se ve stánku vůbec neprojevuje.

Deska, která takto stojí zakotvena ve stříbrné patce, je omezena jen na jeden pohyb, může se naklánět dopředu nebo padat dozadu. Desky jsou však uprostřed spojeny tyčí, která prochází všemi těmi dvaceti deskami. Tato tyč je udržuje všechny v jedné rovné řadě a vzpřímené. Dále je nahoře pomocí zlatých prstenů na desky připevněna tyč, procházející deskami 11 až 20. Stejně tak na spodu. Další dvě tyče jsou připevněny na

desky 1 až 10. Těchto pět tyčí je ze dřeva pokrytého zlatem. Tyče představují pětinasobnou služebnost, jak o ní čteme v Efezským 4:11.

MOJŽÍŠŮV STÁNEK

Prostřední tyč reprezentuje „apoštola“. První horní tyč (procházející prstny na deskách 1-10) reprezentuje „proroka“. Druhá horní tyč (procházející prstny na deskách 11-20) reprezentuje „evangelistu“. Spodní tyč (procházející prstny na deskách 1-10) reprezentuje „pastýře“ a druhá spodní tyč (procházející prstny na deskách 11-20) reprezentuje „učitele“.

Ted' si uvědomte, že jste v těle Kristově. Potřebujete tedy, aby vás v těle Kristově drželo pět tyčí. Pokud nemáte pět tyčí „poslaných od Boha“, které vás v těle Kristově drží, nejste v těle Kristově. Protože mnozí klamou sami sebe, že jsou v těle Kristově. Všechny církve říkají: „My jsme tělo Kristovo.“ Tělo Kristovo musí být podepřeno pěti služebnostmi, které **Bůh** ustanovil. Pokud jste v církvi, která si zvolila apoštola, zvolila si proroka, zvolila si pastora, zvolila si učitele, nejste v těle Kristově. Rychle vycouvejte a vstupte do Těla.

Vím, že mnozí mě za tohle slovo nebudou mít v lásce, ale přišel čas, kdy už nebudeme mluvit v podobenstvích. Řeknu vám proč. Bůh řekl, že ustanovil v Těle apoštoly. Znamená to, že kdokoli, kterákoli skupina lidí, která je v „těle Kristově“ pod „vládou Krista“, funguje na základě apoštolského slova, které je drží v „lajně“. Nabídnou vám takovou myšlenku. Jsou mnohá apoštolská slova. Darby, teolog, kolem roku 1830 přinesl slovo o „vytržení“ a Scofield (mnozí z vás máte Scofieldovu Bibli, upřímně doufám, že ji vyhodíte, protože, abych tak řekl, je překonaná) se toho učení chytl a Darbyho následoval. Ti dva se dali dohromady ještě s Edwardem Irvingem. (Další z těch, kteří klopytali v Božích věcech). Tito pánové přinesli učení o vytržení. Víte, Irving byl upřímný ve svém srdci, ale byl myslitel, teolog, vzdělanec a všechno možné. Myslel si, že může vytvořit pětinasobnou služebnost, a tak vytvořil pětinasobnou služebnost. Postavil sál v Londýně, myslím, že byste ho tam ještě našli. Sám jsem se do toho bývalého Irvingova sboru chtěl podívat. Jmenovalo se to tehdy „Apoštolská církev“. Měli tam takové pódium, které mělo pět úrovní. Nahoře, na páté úrovni, seděli „apoštolové“, pod nimi „proroci“, pak „evangelisti“, pak „pastýři“ a nakonec „učitelé“. Vtip byl v tom, že on sám byl apoštoly sesazen, takže mu nezbývalo než sedět v lavici. Nemluvil totiž v jazycích, a tak nemohl sedět na pódiu. Tito lidé byli „apoštolové“ svého vlastního učení. Jejich učení se rozšířilo po celé církvi a všechny biblické školy ho učí. Většina biblických škol dnes nevyučuje z King James Bible (v našem případě z Kralické Bible – pozn. překl.). Vyučují všechny ostatní překlady Bible, protože se díky nim dostanou rychleji ke svému cíli.

Takže co vidíme, je člověkem vypracovaný řád, který by napasovali do toho, co Bůh v Bibli říká. Ale to je první místo, kde Irving udělal chybu, protože Bible říká, že to není člověk, ale je to Bůh, který ustanovuje pětinasobnou služebnost v církvi. Apoštol musí být někdo,

koho Bůh povolal. Nemůže to být někdo, kdo získal své znalosti na biblické škole. Kdybyste totiž své poznání získali na biblické škole, byli byste tou školou nakaženi. Ti z nás, kteří šli na biblickou školu, museli „odmítnout“, co říká biblická škola, aby mohli přijmout to, co říká Bůh. Sledujete mě? Takže apoštol musí být „poslaný“ od Boha. S Božím posláním se to má tak: Bůh vás nikam nepošle, dokud nejste **připraveni** jít. Bůh vás povolá, ale vyučí vás. Pokud vás Bůh povolal a vy jdete někam jinam, pak nebudete vyučeni od Boha.

Znovu vám řeknu příběh o tom, co se mi stalo, když mě Bůh povolal a přišli bratři z Mandevillské biblické školy, aby mi řekli: „Tak praví Pán, musíš jít na biblickou školu.“ Byl jsem naivní, ne ve světských věcech, ale ve věcech Božího díla. Je to velmi zajímavé. Můžete se pohybovat ve světě, vyznat se ve všem možném, a přitom, když dojde na Boží dílo, být naivní. Prostě jsem nevěděl, že někdo může přijít a říct: „Bůh řekl,“ když to Bůh neřekl. Neměl jsem tu zkušenost. Ale jsem přesvědčen, že vy tady jste moudřejší, než jsem byl já. Protože řekli, že Bůh řekl, nikoho jsem se neptal a prostě jsem se s nimi běžel zapsat do biblické školy. Když jsem se chtěl zapsat, nevím už, z jakého důvodu to nemohli udělat hned ten den, ale měl jsem tam přijít ještě jednou. Ve čtyři hodiny odpoledne jsem měl schůzku s Ježíšem, tak jsem pospíchal domů. Měl jsem trochu zpoždění.

Když jsem doběhl do pokoje, vidím, že Ježíš je ke mně zády. Stál tam zalitý sluncem, viděl jsem siluetu Jeho zad jako stín. Když jsem Mu sdělil tu skvělou novinu, že jsem se nechal zapsat na biblickou školu, cítil jsem, že něco není v pořádku. Nevítal se se mnou jako jindy, ale pomalu se otáčel a já jsem se bál. Najednou jsem se zděsil toho, že se otočí. Nikdy se ke mně takto tváří v tvář neobrátí. Ale tentokrát se otáčel, aby ke mně stál tváří v tvář. A když se otočil, nebyl to ten Kristus, na něhož jsem byl zvyklý. Oči mu plály ohněm, byla to taková záře, že se to nedalo vydržet. Jediné, co jsem viděl, byl Jeho prst, vypadal velmi veliký a byl zabořený do mé tváře. Řekl: „Když půjdeš na biblickou školu, **zapřeš** mě jako svého učitele.“

O čem vám to mluví? Okamžitě mi tím došlo, jak jsou na tom biblické školy. Řekl jsem: „Ne, Pane. To jsem neměl v úmyslu! Chtěl jsem Ti udělat radost.“

Zmizel. Normálně si vždy sedl a povídal si se mnou celý večer. Myslel jsem, že odešel! Bylo strašné pocítit, že vás Bůh opustil. Ale já vím, co se stalo. Bůh povolal mnoho lidí, mnoho mužů, a víte, co se stalo? Když je povolal, běželi na biblickou školu. Když vás Bůh povolá, jděte za Bohem. Bůh, který vás povolal, je schopen vás i vyučit (nebo vám poslat pravého učitele, tak Bůh někdy funguje). To je důvod, proč má Bůh v Těle učitele. Ten Bůh, který vás povolal, vás chce vyučit!

Nechce, abyste běželi na biblickou školu a nechali lidi, aby vás učili teologické nesmysly. Halelujah.

Apoštol tedy musí být „povolán“ a „poslán“. Byl jsem povolán někdy ve čtyřicátém sedmém roce a v tom samém období jsem byl vyučován po sedm měsíců Ježíšem. Téměř na konci těch sedmi měsíců mi řekl, abych šel a kázal evangelium. A co mi řekl, bylo, že mi dal bianco šek. Řekl: „Kdykoli mě budeš potřebovat, zavolej mě, budu tam. Jakoukoli otázku budeš mít.“

Zavolali mě do Champaign a chtěli mě zničit. Stojím tam a přede mnou je zástup lidí. Tady sestra Shaffer vám to může dosvědčit, byla v tom davu. Tak jsem se s ní seznámil. Řekli jí, že jsem čaroděj a že mě ten večer odhalí skrze Boží moc. Nikdo mi to neřekl. Jeden bratr otevřel ústa a začal koktat: „Nevím, jak bych ti to řekl...“ Řekl jsem mu: „Nic mi nepovídej.“

Vešel jsem na shromáždění. Boží moc se projevila, přinesl jsem Slovo a řekl jsem: „Teď mi, bratři, řekněte, kdokoli v tomto shromáždění, pokud máte pocit, že kážu chybné slovo, nebo kde máte pocit, že se mýlím.“ Takže jsem si vyloženě řekl o útok, aniž jsem věděl, co se chystá.

A věřte mi, bratři, mohli jste upustit špendlík. Lidé seděli na židlích a třásli se. A nakonec promluvila jedna sestra. Víte, vždycky ji obdivuji pro její odvahu, i když někdy jednala mimo Boží řád. Doufám, že si poslechne tuto kazetu a že jí pomůže. Jsou to vzácní bratři a milují Pána, ale ona byla příliš odvážná, což ji občas dostalo do problémů. Zvedla se a řekla: „Co má tohle znamenat? Chlapi, co tu všichni sedíte? Řekli jste nám, že tenhle člověk je z d'ábla, a teď tu sedíte a mlčíte jak ryby. Máte snad něco s jazykem?“

Nakonec člověk, kterého považovali za apoštola, vyskočil a povídá: „Dobrá. Přikazuji ti, abys řekl: Ježíš je Pán!“ ☺

Nemohl jsem si pomoci, musel jsem se smát. „Bratře,“ povídám mu, „copak nevíš, že démoni v Gadaře, když se Ježíš potkal s posedlým mezi hroby, řekli: ‚Víme kdo jsi, jsi Ježíš Kristus, syn Boha nejvyššího, přišel jsi nás trápit?‘“¹⁵

Řekl jsem: „Když démoni mohou říct: Ježíš je Pán, proč bych já nemohl říct: Ježíš je Pán? Tohle nemá žádný význam a vy jste tak dětinští, že věříte tomu, že démoni to nemohou říct, a zkoušíte mě tím, jestli řeknu: Ježíš je Pán. Ta zkouška je ve vašem srdci.“ – „Řekněte sami, mluvil jsem slovo Boží?“

Pamatuješ si na ten večer, sestro? Seděla jsi po mé pravé ruce. Řeknu vám, byl to nezapomenutelný večer, kdy muži plakali. Plakali, protože tam byla Boží moc.

Bůh mě poslal, a dovolte mi říci: Přijet z Jamajky, nemluvit ani vaším jazykem a být schopen vykonat to, co jsme absolvovali během těch třiceti let, nemůže znamenat nic jiného, než že Bůh byl s námi. Nikdo z lidí nás nebyl sto zastavit. Když jsem opouštěl Jamajku, Bůh mi řekl: „Nikdo před tebou neobstojí po všechny dny tvého života.“ Ještě se nestal opak a ani se nestane. Amen! Halelujah!

Od Boha Všemohoucího jsem dostal povolání a poslání apoštola. A podle vize, v níž mi Bůh ukázal celý můj život až do konce, jsem měl nejdříve to Slovo předat špatné církvi. V té vizi byly čtyři církve a pátá, ta poslední, byla domem nevěstky. Domem nevěstky! Vzal jsem to Slovo a už jsem byl nošením toho těžkého břemene tak utahán, že jsem se ho rozhodl složit. Řekl jsem: „Složím ho tady, ať se děje cokoli.“ Když jsem ho položil na zem, přišla k oknu žena, s úsměvem mě vítala a vpředu jí chyběl zub... Řekl jsem: „PANE! To je dům nevěstky!“ Popadl jsem ten batoh a běžel jsem s ním, až jsem konečně doběhl na místo, kam mne Bůh

¹⁵ Matouš 8:26-29 – „I dí jim: Proč se bojíte, ó malé víry? Tehdy vstav, přimluvil větrům a moři, i stalo se utišení veliké. Lidé pak divili se, řkouce: Kteraký jest tento, že ho i větrové i moře poslouchají? A když se přeplavil na druhou stranu do krajiny Gergezenských, potkali se s ním dva ďábelníci z hrobů vyšlí, ukrutní náramně, tak že žádný nemohl tou cestou choditi. A aj, volali, řkouce: Co je nám po tobě, Ježíši, Synu Boží? Přišel jsi sem před časem trápití nás.“

poslal. Věřím, že to je ten čas, ve kterém dneska jsme. Věřím, že toto je tělo Kristovo. Věřím, že to je místo, kam Bůh chtěl, abych šel. Věřím, že to je konečné povolání.

Věřte mi, Bůh mě poslal s apoštolským slovem, poselstvím. Řekl jsem Mu: „Ale Ježíši, jsem účetní. Miluji účetnictví. Miluji tabulky, dělám to rád. Pane, já nejsem kazatel, nebudu schopen kázat. Proč nepošleš někoho z těch, kdo jsou kazatelé?“ Řekl jsem: „Dám mu 90 % svého výdělků.“ Domluvil jsem a Ježíš byl zarmoucený. Víte, když s Ním mluvíte, cítíte vlnu Jeho Ducha. Nemusí říct ani slovo, nemusí říkat, že je smutný, a přesto cítíte vlnu Jeho smutku. Pohlédl dolů..., nevím, prostě se chová jako člověk. Nevím, jak bych to lépe vyjádřil, chová se jako člověk, jako přirozená lidská bytost. Zeptal jsem se ho na všechny ty muže kazatele. Se sklopenou hlavou řekl: „**Všichni se uchýlili.**“

Nemohl jsem to pochopit. Bylo to v době rozkvětu Orala Robertse, Billy Grahama, Williama Branhama, mocných mužů! Mocných mužů! Vzpomeňte si na všechny, třeba Tommy Hickse, jak šel spát a ráno se vzbudil v Rusku! Kázal evangelium v Rusku, vybudoval několik sborů a pak se vzbudil zas ve své posteli. Pět let nato ho bratři z Ruska pozvali, ať přijede. Amen. Byl z toho nadšený, protože věděl, že v Rusku nikdy nebyl. Pamatoval si jen ten sen, co se mu zdál... Věděl, že se mu zdálo, že kázal v Rusku, ale věděl, že fyzicky v Rusku nikdy nebyl. Tentokrát však fyzicky sedl do letadla a letěl do Ruska.¹⁶ Vezl s sebou oblek s červeným, rezavým, flekem od čehosi. Nemohl přijít na to, od čeho to je. Nikdo mu to nebyl schopen vyčistit, byl to bílý oblek.

Víte, Tommy Hicks chodíval do Minneapolis k bratru Sonmorovi domů. Byli dobrými přáteli. Kdykoli projížděl Minneapolis, zastavil se tam. Mluvíme o někom, koho známe.

Když vystoupil z letadla, objímal se s bratry, kteří ho čekali, a některé si pamatoval! Řekli mu: „Pojď, něco ti ukážeme.“ A ukazovali

¹⁶ Pozn.: Je doloženo, že na jedné z posledních cest Tommyho Hickse do Ruska Tommymu překládal nějaký muž, když Tommy zvěstoval evangelium na nádraží. Z překladatele se ale vyklubal komunist a v jednom okamžiku, jak překládal, se náhle obrátil a plivl bratru Hicksovi do tváře. Bratr Hicks se nejprve cítil ponížen, ale pak se v něm hnul Duch Svatý a začal mluvit v jazycích. A lidé se kolem něj začali znovu shromažďovat, protože tentokrát k nim mluvil rusky.

mu sbory, které byly vybudovány od té doby, co odjel. Řekl jim: „Dobře, uvěřím tomu všemu, když mi vysvětlíte jednu věc.“ Vytáhl z kufru svůj oblek. „Co je tohle, ten červený flek na mém obleku, co to je? Nedá se to ničím dostat dolů.“ „Ó, to my známe, to je hlína. Červená hlína, co tu máme, dělá takové fleky.“

Na Jamajce je také taková hlína. Je to bauxit. Je to půda plná rudy, ze které se získává hliník. Na jednom místě na Jamajce se těží ruda s devadesátiprocentním obsahem hliníku. Je to červené, hrozně to barví a těžko se toho zbavuje.

Něco na to měli a také mu to hned vyčistili. Bratr Hicks řekl: „Dobře, už věřím.“

Mluvím o Božích mužích! Tommy Hicksovi! Mluvíme o Williamu Branhamovi! **Amen, ten člověk chodil tři metry nad zemí, tak fungoval v Duchu!** Amen. Ale Bůh řekl: „Ti všichni se uchýlili.“ Bůh viděl dopředu, jak to dopadne. Řekl, že se všichni uchýlili. Řekl jsem: „Dobrá, Bože. Půjdu.“ Chvála buď Bohu.

Bratři, teď to vidím, teď rozumím, že se všichni uchýlili, nevidím jediného, který by se neuchýlil. Bůh mi odpusť. Znam některé dobré, Bohem pomazané muže. Jako třeba toho kazatele z West Indies (z Baham) jménem Monroe. Viděli jste ho někdy? Kázal nádherně, a pak najednou z něj byl „doktor Monroe“. „Doktor Monroe“ (s „klerikálním“ límečkem) Jsou pryč! Jakmile je Bůh vyvýší, padnou. Amen!

Může někdo být „doktorem“, aby „léčil“ Boží slovo a Bibli? Jak může někdo být tak smělý a nazývat se „doktorem teologie“? Víte, co to znamená „teologie“? Je to „-logie“¹⁷ Boha. „Teo-“¹⁸ znamená „Bůh“. Když říkáte, že jste doktorem teologie, tvrdíte, že máte na všechna teologická tajemství v Božím slově odpověď... A přitom to jsou děti! Amen.

Takže Bůh mě povolal, Bůh mě vybavil a Bůh mě poslal. Poté, co jsem strávil nějaký čas v Americe, mi Bůh dal vizi Indie. Byla to velmi zvláštní vize. Někde jsem byl a na střeších tam měli spoustu různobarevných soch. Nemohl jsem přijít na to, co jsou zač. Nevěděl

¹⁷ Logia – řecky nauka

¹⁸ Theos – řecky Bůh

jsem, kde to je. A pak jsem uviděl malý most. Na jeho malé klenuté mostní bráně bylo napsáno: „Tomášův most“ nebo něco takového. Nemohl jsem tomu přijít na kloub.

Potom mi jeden z našich bratrů, který pocházel z Indie, řekl: „Pojed' se mnou do Indie.“ Jeli jsme tedy do Indie a první šok jsem utrpěl, když jsem uviděl všelijaké sochy na střechách. Všechny své bohy si vystavují na střechách. Všechny domy tam mají na střeše sochy. Pak jsme šli spát. Ráno jsem se vzbudil a chtěl jsem se jít projít. Když jsem vyšel ven, přede mnou stál „Tomášův most“!

Takhle mě Bůh poslal do Indie. Vzpomínám, jednou jsme tam jeli s bratrem Gordonem a bratrem Jerryem Gadwou. Byl jsem nějaký skleslý, jakože já nebývám skleslý ☺, ale tentokrát jsem skleslý byl. Byly tři hodiny ráno, tři nebo pět (nevím už, v kolik přesně se muslimové modlí). Muslimové vstali, měli tam minaret a ozývalo se: „Allááááh!“ „Allááááh!“ „Alláááááh Akbáár!“ A tak pořád dokola. Zvuk z obrovského tlampače naplnil celé město. A já si říkal: „Bože můj, co tady vlastně dělám?“

Gordonova postel nalevo, Jerryho napravo, moje uprostřed, nohy mi visely přes pelest. Vtom promluvil Boží hlas a naplnil celou místnost. Byli jsem ubytovaní v horní místnosti, kterou v té chvíli zaplnila Boží moc. Řekl: „Toto evangelium musí být kázáno také tady.“

Amen! Víc jsem nepotřeboval. Vzbudil jsem Gordona a ptal se: „Slyšel jsi to?“ „Ne.“ Jerry taky nic neslyšel. Takže ten hlas mluvil na jiné rovině. Nevím, jestli rozumíte. Bůh může na určité rovině mluvit velmi hlasitě, ale pokud na ní nejste, neuslyšíte.

Tak mě Bůh poslal do Indie. Pak jsem byl zas zpátky tady v Americe a měl jsem zvláštní sen. Ten sen se mi zdál každou noc. Byl jsem v domě a najednou začalo zemětřesení. Dům se dal strašnou rychlostí do pohybu, pak někde přistál a já se vzbudil.

Jedné noci se mi o tom domě zdálo naposled. Byl jsem v tom domě a přišli nějací bratři, byli z Afriky. (Později jsem se s nimi se všemi seznámil.) Přišli ke mně a řekli: „Bratře duCille, snažně tě prosíme, přijed' do Nigérie a pomoz nám. Snažně tě prosíme, přijed' do Nigérie.“ Vtom začalo to zemětřesení a dům se dal do pohybu. Měli jsme pocit, že se na nás musí zřítit a všichni zahyneme, ale přeletěl přes okraj útesu a pak se

prostě vznesl nad oceán. Přistál na pláži na druhé straně oceánu. (Samozřejmě, později jsme přišli na to, že to byl Atlantik.)

Přistáli jsme, vyšli ven a všichni afričtí bratři stáli okolo. Vtom se z moře vynořila strašlivá rybí příšera, napůl ryba, napůl něco jiného, a vrhla se na nás. Víte, každý Jamajčan u sebe nosí mačetu. Používáme ji doma k různým drobným věcem: k sekání dřeva, k úpravě zahrady, dokonce s tím zarovávají trávník. Chlap si klekne a fik, fik, tráva lítá na všechny strany... Prostě je to pro nás takový všestranný nástroj do domácnosti. Samozřejmě, občas se stane i zbraní. A já najednou vytáhl svou mačetu, byla docela ostrá, a zasadil jsem té příšeře ránu. Byli jsme rádi, že jsme vyvázli, a než jsem se stačil otočit, vidím Mavis s hrncem velkým asi jako toto pódium, jak tu rybu sbírá, aby z ní udělala hostinu. A všichni se seběhli k jídlu.

Víš dobře, o čem mluvím, bratře Charlesi, že? Mluvím o duchu „Mamy Wata“. O mocném duchu, který vládl nad Nigérií. Nebudu to více rozebírat, ale toto byl sen, který ke mně Bůh mluvil o Nigerii a o tom, co tam máme dělat.

Takže mluvím o „apoštolském“ povolání. Když zůstanete věrní tomu, k čemu vás Bůh povolal, Bůh si vás použije i jinde než jen tam, kde žijete. Neboť Hospodin hledá pravé a věrné muže a ženy, kteří budou činit Jeho vůli. Bez apoštolské vize **není** církev církví. Bůh mě povolal a dal mi vizi církve, ukázal mi, jakým směrem se církev bude ubírat, ukázal mi, jaká má církev být. Jestliže tomu nevěříte, je to v pořádku. Zeptal jsem se Boha: „**Jak** poznám lidi, ke kterým mě posíláš?“ Bůh mi odpověděl. Víte přece, že bylo dvanáct apoštolů a každý byl poslán k jinému typu lidí. Různé apoštoly Bůh posílá na různá místa. A já vím, k čemu mě Bůh poslal, abych vykonal. Pracuji v Božím slově, protože mi Bůh naprosto jasně ukázal, v jaké oblasti mám pracovat.

Řekl jsem Bohu: „Jak poznám lidi, ke kterým mě posíláš?“ Bůh mi řekl: „Poznáš je. Každý, kdo uvěří Slovu, které jsem ti dal, je ten, ke komu jsem tě poslal.“

Není to pro mě jasné a prosté? Když nevěříte, řeknu: „Nevadí, k vám jsem nebyl poslán.“ Je jeden Bůh. Je jeden Bůh a nemůže být apoštol, jehož by Bůh poslal, který by stál proti jinému apoštolovi, kterého Bůh poslal! Chápete to?

A tak vím, že mě Bůh poslal jako apoštola do Spojených států se Slovem, které nic nepředčí. Ti, kdo slyší to Slovo a chtějí jít za Bohem, ho musí následovat. Neříkejte mi, že máte zjevení, které jde proti tomu, co Bůh zjevil. Když dostanete zjevení, tak ono umocní Slovo, a ne že půjde proti němu.

Ptal jsem se Boha: „Ale jak mohu kázat všechno?“ Bůh řekl: „Nestarej se, proroci, učitelé, pastýři a evangelisté, které povolám, ti všichni budou věřit stejnému Slovu.“ Amen. „Jak mohou kázat, když neuslyší kazatele? A jak budou kázat, jestliže nebudou posláni?“¹⁹

Teprve potom Bůh udal krok a začal mi mluvit věci. Říká mi, co mám mluvit, takže jsem si na dnešek nemusel připravovat slovo. Kdybych si připravoval slovo, měl bych tady takhle vysokou hromadu papírů. Ale On mě připravil tím, že mi dal Slovo. Od nepřipravené nádoby nedostanete Boží slovo. Já jsem si pro vás slovo nepřipravil, bylo mi **dáno**. Jsem posel, ne „připravovač“. Halelujah. Pokud vám Bůh nedá Slovo, pak nemáte slovo pro Boží lid.

Tak tohle je apoštol. **A přál bych si, abyste se mě na to řádně vyptali. Prosím vás, ptejte se.** Asi ne během tohoto shromáždění, protože vím, že už mělo podle plánu dávno skončit.

Potom řekl: „*A ont' jest dal ...některé pak proroky...*“ (Ef 4:11) Mohu si já někoho z vás ustanovit za proroka? Proč bych nemohl některé z vás ustanovit za proroky? Protože musíte být ustanoveni Bohem. Je „prorok“ a je „prorocká služebnost“. Celé Tělo má prorockou služebnost, protože máte vize, zdají se vám sny a slyšíte z Boha. Tělo jako celek má prorockou služebnost. Ale pak jsou určití lidé, které Bůh ustanovil jako „proroky“. Znamená to však, že mohu říci: „Prorok Davis“ nebo „Prorok ten a ten“? Ne! Proč? Protože to není titul! „Prorok“ není titul, ale náplň práce, je to povolání, dar. Rozumíme tomu teď trochu lépe?

Tělo nemůže jít kupředu bez prorocké služebnosti. Řeknu vám proč. Pokud by apoštol začal pracovat a Bůh nedal povstat prorockým služebnostem, pak by apoštol neměl žádnou „zpětnou vazbu a rovnováhu“. Mějte na paměti, že prorocká služebnost „slyší z Boha“. Apoštol „slyší od Boha“. Apoštol pracuje v **oblasti učení**, doktrín a směřování církve, ale

¹⁹ Římanům 10:15 – „A kterak kázati budou, jestliže nebudou posláni? Jakož psáno jest: Jak krásné nohy zvěstujících pokoj, zvěstujících dobré věci.“

prorok nemusí pracovat v oblasti učení a doktrín. Prorok slyší z Boha, a to, co slyší z Boha, musí zapadat do toho, co Bůh řekl apoštolovi.

Chápeme to? Je to prosté jako abeceda. Bůh mluví skrze jednoho a dva „vytvářejí svědectví“.²⁰ Když Bůh mluví skrze jednoho a další má shodné svědectví, tak oba vědí, že je to z Boha, protože **jsme navzájem svědkové**. Ty dvě služebnosti musejí spolupracovat. Vzpomínám, jak jsme byli v Champaign, v Illinois, a připadal jsem si trochu legračně, když se mě jeden bratr zeptal: „Bratře Cecile, slyšel jsem, co říkáš, a věřím tomu, co říkáš, ale jak to, že nikdo jiný neříká to, co ty říkáš?“ Už jste to někdy slyšeli? „Jak je možné, že jiní kazatelé nekážou to, co kážeš ty?“ Amen.

Řekl jsem: „Bože, pošli mi vyzrálou osobu, která pracuje v Duchu, aby mohla doplnit věci, které říkám.“ A tak patnáct let před tím přišel do sboru ve Falmouth na Jamajce, kde jsem pastoroval, člověk a řekl: „Rád bych se s tebou seznámil. Bůh mi řekl, že se mám s tebou seznámit.“ Řekl jsem: „Je mi potěšením se s vámi setkat.“ A dal mi kostkovaný kabát. Poděkoval jsem mu za něj a zdálo se mi to trochu směšné, ale víte, Američani jsou takoví legrační 😊 U Jamajčanů přijdete na to, že si o Američanech myslí, že jsou legrační. Protože tam přijíždějí a dělají spoustu podivných věcí. 😊

Jako tenhle bratr. Přišel, dal mi svůj kabát, odešel a byl fuč. Uplynulo patnáct let a ten samý bratr seděl v letadle do Detroitu a já jsem seděl v jiném letadle a taky cestoval do Detroitu. Měl jsem domluveno, že tam budu kázat v jednom sboru, a tenhle bratr měl také domluveno, že bude kázat v tom stejném sboru. Ale tohle jsme jeden o druhém nevěděli.

Když jsem se dostal do Detroitu, zazvonil telefon. Volá mi můj bratr Frank, pastor sboru v Detroitu a říká: „Je tady člověk, který mi říká, že mi zavoláš, a až mi zavoláš, tak ti mám dát číslo, na které máš zavolat jednomu bratrovi, kterého jsi potkat před lety na Jamajce. Tady ten člověk říká, že ten bratr je prý v Detroitu a dal mi pro tebe číslo, abys mu zavolał.“

Byla to legrace, když jsem později zjistil, jak k tomu všemu došlo. Ten bratr byl v letadle do Detroitu a uviděl našeho člověka a Bůh mu řekl,

²⁰ Matouš 18:16 – „Jestliže by pak neuposlechl, přijmi k sobě ještě jednoho aneb dva, aby v ústech dvou neb tří svědků stálo každé slovo.“

ať s ním promluví. Víte, co se ho zeptal? Představte si, že cestujete, sedíte v letadle a zvednete se, jdete za nějakým pasažérem a řeknete: „Neznáte nějakého Cecila duCilla?“ Ten člověk řekl: „Ano! Abych řekl pravdu, setkám se s jeho bratrem Frankem hned, jak přistaneme.“ Bratr řekl: „Výborně. Až ho potkáš, předej mu prosím toto číslo, a řekni mu, jestli by mi Cecil nezavola.“

Takto jsem získal jeho telefonní číslo a jak jsem se tam dostal, zatelefonoval jsem mu. Ještě větší legrace byla ten náš telefonát. Ptal jsem se: „Proč jsi v Detroitu, kam jedeš?“ Odpověděl: „Jedu kázat do té a té církve.“ Povídám: „Tam budu kázat taky. Kdy tam máš kázat ty?“ Odpověděl: „Dnes večer.“ Já mu na to řekl: „Jejda, já tam kážu zítra večer. A kam jedeš pak?“ Odpověděl: „Pak jedu do malého sboru ‚Živé slovo‘ dolů do Champaign v Urbaně.“ Řekl jsem mu na to: „Jejda, tam já taky jedu! A kdy tam budeš?“ „Budu tam ten a ten večer.“ Řekl jsem mu: „Dobrá. Potkáme se tam.“

Co se stalo, bylo, že bratr Johnson v Champaign udělal chybu a pozval si nás oba na stejný čas. Bratr Johnson si myslel, že udělal chybu, ale já jsem věděl, že to žádná chyba nebyla. To vše nemohla být náhoda!

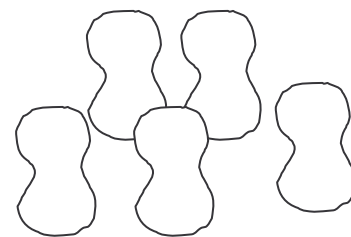
Když jsem tam vstoupil, uviděl jsem toho samého muže, který před patnácti lety přišel ke mně do sboru. Přišel pozdě a hned se hrnul kázat. Bratr Johnson byl v takových rozpacích! Řekl: „Oh, bratře Cecile, prosím, odpusť mi. Omylem jsem na dnešní večer na stejnou dobu pozval dva kazatele, aby kázali.“ Řekl jsem: „Žádnou chybu jsi neudělal. Bratr Campbell musí kázat.“ Tak jsem se seznámil s bratrem Campbellem. Vím, že ho **poslal** Bůh!

Prorocká služebnost byla na svém místě. A pak asi před pětatřiceti lety Bůh přivedl bratra Burta z Modesta z Kalifornie. Bůh to tak zařídil, že máme dva lidi v prorocké služebnosti a k tomu bratra George – „snílka“ plus Tělo, prorocké Tělo.

Chápete, o čem mluvím? Bůh má vás...Nevíte, co jste zač. Nevíte, co jste. Každý článek těla Kristova má Bohem uloženou povinnost; a Bůh vám dává dary; ne pro vaši osobní potřebu, ale pro ozdobu církve.

Bůh mi dal jednou v noci sen, který mě trápil celou noc. Měl jsem v něm pět kousků dřeva, každý z nich vysoustružený do tvaru osmičky

(možná spíš do tvaru malé lahve od Coca-Coly s širokým pasem). A každý z těch kousků měl přesně zapadnout do své díry – patky na takové dřevěné destičce. Byla to dřevěná destička s pěti patkami. Zastrčil jsem tam první, povedlo se. Druhá mi dala trochu zabrat, ale dostal jsem ji tam. Po zbytek noci jsem se tam snažil napasovat zbylé tři, a nedařilo se. Vzbudil jsem se, aniž bych je tam dostal.

Vyložíte mi ten sen? Ano, „evangelista“ byl jedním z těch, kdo nebyli na svém místě. Viděl jsem ty z nás, které Bůh povolává. Byli tady a tam a jsou tady – sedí přímo přede mnou! Služebnost evangelisty nebyla na svém místě! Služebnost „pastýře“ nebyla na svém místě a služebnost „učitele“ nebyla na svém místě. V čem je problém?

Dovolte mi, říci vám, v čem je problém. Každý evangelista povoláný Bohem, pomazaný Bohem, musí být Bohem vyučen, vycvičen a Bohem poslán. Jak Bůh vyslal první evangelisty? Hlas promluvil skrze proroky: „Oddělte mi Pavla a Barnabáše k práci, k níž jsem je povolal.“²¹ Je to tak? Řekl to prorok a apoštolové to potvrdili, že Pavel a Barnabáš mají vyjít.

Proč měli Pavel a Barnabáš vyjít? Protože Pavel a Barnabáš byli vyučeni ve Slovu a naplněni Duchem Svatým, aby to Slovo mohli donést do Asie. Co tím myslím, když říkám „vyučeni“? Když vyjdete jako evangelisté, musíte mít apoštolské slovo, které bylo dáno, abyste je předali. Nemůžete si upéct a nabízet vlastní slovo. Nemůžete dostat zjevení a kázat zjevení mimo to, co Bůh zjevil. Nová zjevení Bůh dává skrze apoštolskou služebnost (a dokonce i andělé v nebi a svatí v nebi musí přijmout svá zjevení od církve²²). Rozumíte? Pokud dostanete nové zjevení, doneste je do církve a necht' starší církve prozkoumají, co říkáte,

²¹ Skutky 13:2 – „A když oni služby Páně konali, a postili se, dí Duch svatý: Oddělte mi Barnabáše a Saule k dílu, k kterémuž jsem jich povolal.“

²² I. Petrova 1:12 – „Blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení; nebo když bude zkušěn, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, kdož ho milují.“

Židům 11:39-12:1 – „A ti všickni svědectví dosáhše skrze víru, neobdrželi zaslíbení, proto že Bůh něco lepšího nám obmýšlel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti. Protož i my, takový oblak svědků vůkol sebe majíce, odvrhouce všeliké břímě, i snadně obkličující nás hřích, skrze trpělivost konejme běh uloženého sobě boje.“

že Bůh říká. Ihned budou vědět, zda to z Boha je, nebo není, ještě dřív než to půjdete kázat.

Bůh mi ukázal, že jsou to služebnosti, které jsou v Těle, které připraví pokrm. V tom snu, kde jsem tahal batoh s jídlem na svatební hostinu, když jsem ho dotáhl dovnitř, nevěděl jsem, co v něm je. Chtěl jsem to vidět a první, kdo ho otevřel, byla dívka, kterou jsme znali, byla něco jako nevěstka. Byla v kuchyni první. Měla na sobě **bílé** roucho, to v tom snu znamenalo, že ji Bůh spasil. Otevřela batoh a já sám jsem chtěl vědět, co v něm je. Říkám vám – v tom batohu bylo úplně všechno. Bylo tam mléko pro miminka, bylo tam maso, brambory. Bylo tam všechno! Ona to vytahovala a pak vešli muži, jídlo vzali a začali ho krájet. A ono se rozmnožovalo! Ale byli to oni, kdo připravovali pokrm, aby nasýtli lidi! Apoštolská nebo prorocká služebnost z toho pokrm nepřipravuje, aby nakrmila mladé, staré, dospělé. Bůh vás povolal do služby, abyste vzali Slovo před Boha, a Bůh vám dá schopnost to Slovo rozdrobit, abyste nasýtli hladové duše.

Vy máte Slovo od **Boha!** Bible říká, že základ evangelia je na apoštolech a prorocích.²³ Nemůžete jen tak jít a cucat si evangelium z prstu. Když jde někdo na biblickou školu, získá chybné pojetí Boha. Získá **hierarchické** pojetí! Rozumíte, co myslím tím „hierarchické“? Hierarchické znamená: Někdo musí být biskup! Někdo musí být pastor! Někdo musí být to a někdo zase tamto! Někdo musí mít na starost přivolat pastora. Ale Bůh to ustanovil tak, že vyzrálější, zkušenější (*starší*) v církvi jsou těmi, kdo „*dohlízejí*“.²⁴ Dohlízejí na mladší. Starší ženy mají vyučovat mladší ženy jak pravidlům, tak svým vlastním příkladem.

²³ Efezským 2:20 – „Vzdělaní na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus,“

²⁴ I. Petrova 5:1-2 – „Starších, kteří mezi vámi jsou, prosím já spolustarší, a svědek Kristových utrpení, a budoucí, kteráž zjevna bude, slávy účastník, paste stádo Boží, kteréž při vás jest, opatrujíte je, ne bezděky, ale dobrovolně, ne pro mrzký zisk, ale ochotně.“

Skutky 20:17, 28 – „Tedy z Milétu poslav do Efezu, povolal k sobě starší církve. ...Bud'těž tedy sebe pilni i všeho stáda, v němž Duch svatý ustanovil vás biskupy, abyste pásli církev Boží, kteréž sobě dobyl svou vlastní krví.“

Titovi 1:5,7 – „Z té příčiny zanechal jsem tebe v Krétě, abys to, čehož tam ještě potřebí, spravil, a ustanovil po městech starší, jakož i já při tobě jsem zřídil. ... Neboť biskup má býti bez úhony, jako Boží šafář, ne svémyslný, ne hěvivý, je piján vína, ne bitec, ne žádostivý mrzkého zisku.“

Amen! Mladší ženy by měly jednat podle Božího slova (ne podle zákona Jezábel). Amen!

To znamená být evangelista. Mluvili jsme o evangelistovi. Vy všichni tady jste Bohem povolání; cítíte to povolání ve svých srdcích. Poddejte se Bohu! Přestaňte se zabývat myšlenkou, že půjdete studovat, aby z vás byl lékař nebo zdravotní sestra či cokoli jiného. Vy, co už studujete, dokončete své vzdělání, pokud musíte, protože mám dojem, že přijde doba, kdy tu bude potřeba spousta zdravotních sester a lékařů, pro lidi, kteří budou ranění a zdevastováni na těle. Ale v této době, kdy je stav nouze, má pro vás Bůh vyšší zdravotní vzdělání. Má pro vás vyšší lékařskou práci! A to, že vás pomaže, abyste přinesli život. Nebudete jen uzdravovat nemocné, ale také křísit mrtvé mocí Boží, což nemůže udělat žádný lékař.

Chci, abyste porozuměli. Nechci skončit a příště o tom kázat znovu, dokončím to. Když už jsme začali, musíme se tím prokousat, dokud se nedostaneme k jádru věci.

Evangelista! Budu vás žádat, abyste zasvětili svůj život Bohu, aby vás Bůh mohl použít. Amen! Řeknu vám proč. Už není času nazbyt. Nezbyvá mnoho času, přichází rok 2004. Může být velmi rozhodujícím rokem. Bůh říká, že to bude každým rokem horší. Tento rok je o hodně horší, než byl ten minulý, a příští bude ještě horší. Ale synové Boží by měli povstat tři a půl roku před velkou válkou (nebo před koncem soužení /2008/), ale bez dalšího Božího slova nemůžeme s jistotou říci, zda to bude teď nebo později. Ale Boží synové musí vyjít! **V příštím roce!** Amen! Budu vás žádat, abyste zaujali své místo. Abyste řekli: „Pane, tady jsem! Použij mne!“ Amen. Manžele a manželky, vás všechny.

Na Jamajce budeme mít křesťanský seminář, kde budeme studovat Boží slovo a budeme Bohu věřit, že na vás vloží své povolání. (Bůh mi ukázal, že tam dojde k probuzení.) Řekl totiž, že služebnosti, o kterých jsme mluvili dříve, nestojí na svém místě, ale že na svém místě musí stát. Odtamtud vás Bůh pošle ke čtyřem úhlům světa.

To bychom měli evangelistu. Po evangelistovi následují „*pastýři*“. Pastýři! Pastýřská služebnost! Myslím si, že součástí pastýřské služebnosti jsou ženy. Ženám nemusím říkat, jak se mají starat o děti. Ženám nemusím říkat, jaké srdce v sobě nosí. Když se vám dítě zraní

nebo se dostane do úzkých, celá vaše duše se kvůli němu rmoutí. Ženy, Bůh do vašeho srdce vloží svého Ducha, takže se budete stejným způsobem rmoutit pro Boží lid. Amen. Halelujah!

Pastýřská služebnost! Teď muži. Muži, kteří mají podíl na pastýřské službě, se musejí starat o ovce. Kolik z vás se stará o to, aby lidé ve vašem obecnství, ve vašem okolí dostali tu správnou stravu? Jestli žádné obecnství nemáte, vyjděte a najděte ho. Amen. Všude kolem jsou lidé, lidé vyčerpaní, toužící po Bohu, ale nesnášející církevní systém. Už je prostě nebaví, to co se tam děje, a po někom a po něčem touží, a vy jste pastýř!

Bůh řekl: „Svedu vás dohromady ve dni oblaku a mrákoty.“²⁵ Víte o čem mluví? Mluví o sedmém tisíciletí, během něhož shromáždí všechny, kdo jsou roztroušeni. Všechny, kdo bloudí po horách, hladoví a unavení. Rozumíte?

Pastýřská služebnosti, kde jsi? Halelujah. Povstaňte a křičte před Hospodinem, padněte na své tváře a řekněte: „Bože Hospodine, odpusť, že jsem neodpověděl na Tvé volání. Moje srdce ve mně hoří pro ty, kteří umírají a jdou do pekla! Halelujah. Chci je vidět spasené.“

Víte, to je tak strašná věc, že lidé zavrhli Bibli, a Bůh dopustil, aby přinesli islám. A Bůh jim dopustil, aby přinesli korán a korán je jedna z nejodpornějších knih, jakou jsem kdy četl. **Nemá** v sobě Boha! Věřte mi, bůh v koránu je ďábel! Dovolte, abych vám z koránu přečetl pár oddílů. Mám tady některé výpisky z koránu.

Co říká Písmo o těch, kteří popírají, že Ježíš je Kristus? Říká, že jsou antikrist.²⁶ Korán praví, že Ježíš Kristus byl jen prorok; že byl Boží prorok a přišel k Židům. Dále korán říká, že nezemřel na kříži, prý to byl jen trik. Píše se to ve 4. sůře, verš 157:

„On (Ježíš) nebyl ukřižován...“

²⁵ Ezechiel 34:12 – „Jakož shledává pastýř stádo své tehdaž, když bývá uprostřed ovec svých rozptýlených: tak shledávati budu stádo své, a vytrhnu je ze všech míst, kamž v den oblaku a mrákoty rozptýleny byly.“

²⁶ 1. Janova 2:22 – „A kdo jest lhář? Není-li ten, kdož zapírá, že by Ježíš nebyl Kristus? Tent' jest antikrist, kdož zapírá Otce i Syna.“

Pokud Ježíš nebyl ukřižován, jsme doposud všichni hříšníci. Takže korán říká, že jsme všichni hříšníci a nejsme spaseni. 4. súra, verš 177 říká:

„On (Ježíš) nebyl víc než apoštol.“

V Bibli však čteme: *„I odpověděl Šimon Petr, řekl: Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého. A odpovídaje Ježíš, řekl jemu: Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův; nebo tělo a krev nezjevilo tobě, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích.“* Mat 16:16-17

Amen. Korán říká, 5. súra, verš 19 a verš 75:

„On (Ježíš) nebyl Bůh.“

Máme tady tyto poznámky z koránu. 9. súra, verš 30 říká:

„On (Ježíš) nebyl syn Boží.“

Pokud narazíte někdy na knihu, která toto tvrdí, pak patří do koše. A víc než jen do koše. Každý, kdo věří takové knize, **nevěří** v Boha. Amen? My věříme v Boha! Věříme, že Ježíš Kristus je ten Syn Boží, ten Jahveh Izraele. Věříme, že se narodil z Marie panny, že trpěl pod Pontským Pilátem, že zemřel, byl pohřben a vstal z mrtvých a nyní sedí po pravici Boží – věříme tomu! A když nějaká kniha tvrdí, že Ježíš není Bůh, potom ta kniha dělá z Ježíše lháře. A jestli někdo dělá z Ježíše lháře, sám je lhář! A antikrist!

„A kdo jest lhář? Není-li ten, kdož zapírá, že by Ježíš nebyl Kristus? Tenť jest antikrist, kdož zapírá Otce i Syna.“ (1Jan 2:22)

Na všechno, co bylo řečeno, se mne pak můžete, bratři a sestry, zeptat. Zpět do Efezským 4:11: *„A onť dal některé zajisté...pastory...“* (podle anglické bible Krále Jakuba, tzv. King James Version)²⁷ Jistě znáte historii o „pastorech“, že tohle slovo ve skutečnosti v Bibli není. Slovo „pastor“ pochází z latiny a znamená „honák“. Podle latinského významu honák může chovat krávy, kozy, ovce. Takže pastor není to, co měl Bůh na mysli. Není to myšlenka, kterou chtěl vložit do Bible. Rozumějte, jednáme tu s myšlenkami. Bůh užívá slova, aby nám předal určité

²⁷ Pozn. překl.: V naší Bibli kralické máme podle řeckého originálu správně slovo „pastýře“, nicméně „pastoři“ se přesto vyskytují i v našich církvích.

myšlenky. Myšlenka, kterou nám Ježíš Kristus předává, je, že Boží lid jsou „ovce“. Je to tak?

*„Já (Ježíš) jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce...**Ovceť** mé hlas můj slyší, a já je znám, a následujít' mne.“ (Jan 10:11, 27)*

*„Vězte, že Hospodin jest Bůh; on učinil nás, a ne my sami sebe, abychom byli lid jeho, a **ovce** pastvy jeho.“ (Žalm 100:3)*

Kdybych vám říkal „krávy“, s přihlédnutím k Božímu slovu, neuráželo by vás to? Ale když vám budu říkat „ovce“, víte, že je to biblické, protože Bůh řekl: „*Všichni jako ovce zbloudili jsme.*“ (Iz 53:6)

A každá ovce potřebuje pastýře. Amen? Abyste mohli najít ovci, potřebujete „pastýře“. K péči o ovce nepotřebujete „pastora“, protože ten se stará o krávy. Takže pokud jste v takové církvi, nejste v Božím stádu, jste krávy. Ale nechcete být krávy, že ne? Tak nemějte pastora.

*„A onť dal některé zajisté ...**pastory**“ („poimen“ v řečtině znamená „pastýře“)*

Boží slovo tady říká „poimen“, takže latinské slovo „pastor“ zde bylo překladateli vloženo záměrně, protože, jak víte, slovo „poimen“ všude jinde v Novém zákoně znamená a je přeloženo jako „pastýř“. A „pastýř“ nemá nic společného s krávami. Nicméně „pastor“ ano. Takže když zaměníte slovo „poimen“ (řecky) za „pastor“ (latinsky), pak měníte ve skutečnosti myšlenku, celý koncept, který Bůh chtěl předat. Amen.

Žalm 23. Můžete mi pomoci a číst ho spolu se mnou.

*„Hospodin jest můj **pastýř**, nebudu míti nedostatku. Na pastvách zelených pase mne, k vodám tichým mne přivodí. Duši mou očerstvuje, vodí mne po stezkách spravedlnosti pro jméno své. Byť mi se dostalo jíti i přes údolí stínu smrti, nebuduť se báti zlého, nebo ty se mnou jsi; prut tvůj a hůl tvá, toť mne potěšuje. Strojíš stůl před obličejem mým naproti mým nepřátelům, pomazuješ olejem hlavy mé, kalich můj naléváš, až oplývá. Nadto i dobrota a milosrdenství následovati mne budou po všechny dny života mého a přebývati budu v **domě Hospodinově za dlouhé časy.**“*

Nebudu navěky přebývat v ohradách kravských. Budu přebývat v domě Hospodinově navěky! Není úžasné, jak jasně Bůh v Písmu

definoval, kdo je to pastýř? Řekněte mi, ve kterém oddílu Písma vám Bůh říká, co je to pastor? Abyste se to dozvěděli, musíte jít na biblickou školu. Tam vám řeknou, co je pastor. A není to nic jiného než honák. Naučíte se tam, jak „hnát“ ovce. Věci, které jsem se dozvěděl od mužů, kteří byli v tomto angažováni, jsou zlé. Když se pastoři sejdou! Tito muži vydávali svědectví: „V církvi nezáleží na tom, v jakém stavu klavír je, musíte ho vyhodit a koupit nový, aby se peníze točily!“ Je třeba udržet tok peněz a dělat vše pro to, aby lidé museli dávat.

Říkali: „Když si všimnete ve sboru sestry, která se začíná zajímat o jiný sbor, začíná se jí tam víc líbit, ‚vykopněte ji výš‘! Víte, co to znamená? Povyšte ji! Zavolejte si ji a dejte jí pozici. Dejte jí nějakou dobře znějící funkci. Třeba: „Hudební koordinátorka.“ Zaměstnejte ji! Každého nějak zaměstnejte!

Psychologie je ďáblová práce, protože „psychologie“ je lidská nauka nebo jinými slovy studium o lidské duši. „Teologie“ je lidská nauka o Bohu. Ale my se nemáme upínat k psychologům! Víte, slyšel jsem Jamese Dobsona ...Myslím, že jste ho mnozí slyšeli. James Dobson, člověk, který má pověst jednoho z největších kazatelů. Není nic než psycholog. Víte, co řekl? Že pokud chce někdo v církvi dávat rady, je třeba se napřed ujistit, zda má dobré psychologické vzdělání. Ale moje teologie mi říká, že pokud chci dávat rady v církvi, musím slyšet z Boha.

„Pastýř“ nemůže být nominován církví; „pastoři“ jsou nominováni církví. Pastýři musí mít pastýřské srdce. A musí mít stádu co nabídnout. Pokud nevezmete „zboží“ od učení apoštolů, které vám Bůh předložil, nemáte, co byste lidem nabídli. Pavel řekl bratrům: „Mluvte to, co já. Říkejte stejné věci. Mluvte jednoduše.“²⁸ Když se sejdeme, musíme rozpoznat tělo Kristovo. Neboť pokud nerozpoznáváte služebnost těla Kristova, nejste z těla Kristova.

Je to velmi těžké Slovo, že? A zní to, jako by si někdo chtěl zajistit místočko. Je příliš pozdě na to, abychom chodili okolo horké kaše. Není

²⁸ I. Korintským 1:10 – „Prosímť pak vás, bratří, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste jednoduše mluvili všickni, a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale buďte spojeni jednodušnou myslí, a jednodušným smyslem.“

II. Timoteovi 2:2 – „A což jsi slyšel ode mne před mnohými svědky, svěřujž to lidem věrným, kteříž by způsobilí byli i jiné učiti.“

čas tápat, když Bůh říká: „Udělej to!“ A když to Bůh neřekl, nedělej to. Chápete, co říkám?

Podívejte, už tady mluvím přes hodinu a ve vás musí být svědectví Ducha. Věřím, že říkám, co přichází z Ducha. Věřím, že Bůh do mě vylévá věci, které vám mám říct. Nikdy bych tohle kázání nedokázal zopakovat. Ale že tomu věřím já, ještě nemusí znamenat, že tomu věříte vy. Sami musíte mít svědectví v srdcích, kdy vaše srdce říká: „Ano, to je pravda.“ Pokud se v srdci zdráháte, pak to znamená, že se něco musí napravit. To znamená, že se mě musíte zeptat a musí se to vyjasnit. Vyjasnit ve vás, ne ve mně. Pokud mě chcete napravit, to je v pořádku. Pokud jsem podle vás řekl něco špatně nebo je-li někde nějaké nedorozumění ohledně Slova, které jsem dostal, pak se na to musíte zeptat. Víte, něco tady teď říkám a každý přijímá něco jiného. Je to tak. Jednomu se to zdá těžké, druhému zas prosté. Rozumějte mi. Proto je velmi důležité, abyste vyjádřili své pochybnosti, pokud se vás něco špatně dotkne. Abychom mohli zachovat „jednotu Ducha ve svazku pokoje“.

„Pastoři!“ Vyškrtněte si to slovo ze svých Biblií! Má tam být „*pastýři*“. Mají být pastýři, stejně jako se v Písmu píše o tom velkém pastýři, kdy Pán říká: „*Já jsem ten dobrý Pastýř*“,“²⁹ a kdy se mluví **o hlavním pastýři a spolupastýřích. Jsme „spolupastýři“.** „**Spolu – pastýři.**“ Jediný způsob, jak můžeme být pastýři, je, když v nás spočívá Duch Pastýře. A dovolte mi říct, že pomazání se projevuje na každém z vás jinak. Každý z vás pocítuje jiné pomazání. **Můžete stát v pastýřské služebnosti a někdo jiný může také stát v pastýřské služebnosti – stejně máte dvě rozdílné služebnosti! Rozumíte tomu, co říkám? Pravá ruka je jiná než levá. Rozdílné služebnosti, ale mají stejnou službu.**

Nakonec „*učitel*“. Co budete učit? Už jste slyšeli o učiteli, který by učil, aniž by byl vyučen? Slyšeli jste o někom takovém? Já jsem nikdy neslyšel o učiteli, který by nebyl vyučen. Učitel bude vždycky učit to, v čem byl vyučen. A to, co se naučil, musí být Boží slovo, samotná podstata Božího slova, aby ho pak, když na něj sestoupí pomazání, mohl předat.

²⁹ Jan 10:11,14 – „Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce. Já jsem ten dobrý pastýř, a známť své, a znajít mne mé.“

Slyšel jsem některé učitele, jak učí, a řekl jsem si: „Na to nemám.“ Učili tak jasně a jednoduše, že tomu mohly rozumět i děti. Amen. Vždycky jsem si rád sedl a poslouchal, jak učí moje žena. Ona má takový zvláštní dar, jak učit. Obzvláště, když jsem ji pozoroval, jak učí děti. Zobaly jí z ruky! Kdežto když jsem učil já, lítaly okolo a ... prostě jsem to **nemohl pochopit!**

Shrňme si to. V epištole Efezským 4:3 se píše: „*Usilujíce zachovávat jednotu Ducha v svazku pokoje.*“ Stojíte-li o pokoj, nebudete si vynucovat svá práva. O tom se tu mluví, protože když budete hledat pokoj, nebudete se drát o svá práva, ale budete vytvářet atmosféru odpuštění, abyste měli jednotu Ducha. Aby mezi vámi ten duch pokoje mohl existovat a nebyl zničen.

„*Až bychom se seběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova.*“ (Ef 4:13)

Nedělejte si příliš těžkou hlavu s nedokonalostmi ostatních, protože nejsme dokonalí. Píše se: „*Až bychom se seběhli všickni...*“ „Nevadí, bratře! Chováš se špatně, ale doufám, že se jednoho dne ty a já seběhneme v plnosti Krista a v poznání Syna Božího.“

Bůh vám žehnej.